

“Skab en vision om, hvordan du ønsker, at verden skal være – og vær derefter!”

Ikke korrekturlæst

5. april 2024 (EIRNS) – Da den 17-årige hærfører Jeanne d’Arc (Jeanne of Arc) i 1429 så byen Orleans for sig og overvejede, hvordan hun skulle bryde englændernes belejring af den, hvad var så hendes vision for slagplanen? Hvilke anvisninger gav hun sine tropper? Det var ikke Joans omfattende forståelse af militærstrategi, der inspirerede den franske hær, som havde været besejret af englænderne i næsten 100 år, til at følge hende. Det var hendes “krigersjæl”, der kæmpede for et højere formål, som gav den meget kompetente, men meget uinspirerede, franske kampstyrke det begreb om sejr, som de havde manglet i årtier, og som hun legemliggjorde.

“Jeg tror, at det ene element, som er absolut uerstatteligt, er ideen om, hvad vi gør for at samle verden. Og jeg tror også, at det, professor (Fernando) Garzón sagde – hvordan det kun kan fungere, hvis man har regional integration. Jeg mener, at det er noget, der absolut også skal sættes på dagsordenen, og det er en konkret plan for, hvordan vi får orden på verden igen, hvor Oasis-planen er tænkt som et større område. Og som vi vil diskutere i næste uge, er det ikke bare en plan om genopbygning af Palæstina, Gaza, men det er en plan om at løse problemet mellem Israel og Palæstina ved at tage hele regionen, fra Indien til Middelhavet, fra Kaukasus til Golfen. Hele Sydvestasien skal være en integreret genopbygningsplan, hvis det skal fungere.” Helga Zepp-LaRouche tilbød dette som et eksempel på den “top-down” politiske formuleringsproces, som Den Internationale Fredskoalition, der holdt sit 44. ugentlige fredagsmøde i træk den 5. april, må engagere sig i.

Til denne session var de fremhævede talere:

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet;

Richard Anderson Falk, professor emeritus i international lov ved Princeton University, formand for Euro-Mediterranean Human Rights Monitors bestyrelse, tidligere FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i de palæstinensiske områder fra 2008 til 2014;

Jens Jørgen Nielsen, historiker, forfatter, tidligere Moskva-korrespondent for Politiken, repræsentant for Russisk-Dansk Dialog, Danmark;

Francis Anthony Boyle, amerikansk menneskerettighedsadvokat og professor i international lov ved University of Illinois, rådgiver for Bosnien-Hercegovina og for den midlertidige regering i Den Palæstinensiske Myndighed;

Prof. Fernando Garzón, arkitekt, byplanlægger og leder af den ecuadoriansk-palæstinensiske union, rådgiver for forskellige FN-agenturer, den interamerikanske udviklingsbank og andre.

På forskellige tidspunkter i løbet af diskussionsperioden, som udtrykt i nogle af de kommentarer, der blev optaget i "chatrummet" og ellers, var nogle deltagere frustrerede over det, de kaldte "akademisk diskussion" og ønskede at vide, "hvad vi skal gøre." Zepp-LaRouches svar:

"Jeg tror, at når man kæmper en krig, er det ekstremt vigtigt, at man kender sin modstanders strategi. Jeg tror, at det, vi forsøger at gøre med IPC, men også med Schiller Instituttet generelt, er at få en klar idé om, hvad det er for problemer og kræfter, vi er oppe imod. Det er klart, at den frygtelige sandhed, som folk nu er ved at vågne op til, er, at vi konfronteres med et system, som dybest set er et globalt fascistisk system. Gå tilbage til nogle af de tidligere taler af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, hvilket I bør gøre med jævne mellemrum, for I vil blive helt forbløffede over, hvor

klart han har sagt dette siden 1970'erne, 80'erne og 90'erne. Jeg tror, at det er det, som meget få mennesker tør indse, men det nuværende system, som det har udviklet sig, er et oligarki, imperialismen og affolkning på globalt plan."

Professor Francis Boyle gav et eksempel på, hvordan man kan føre en gennemtænkt, ikke-voldelig krigsførelse mod de angloamerikanske fyrstedømmer og magter, som ikke bare tillader, men anstifter det igangværende folkemord i Gaza, og foreslog en flanke, som, hvis den blev udnyttet energisk, kunne føre til en afgørende sejr. "FN's Generalforsamling kan optage Palæstina som en fuldgyldig FN-medlemsstat. Lige nu er Palæstina en FN-observatørstat på linje med Schweiz, før det blev en fuldgyldig FN-medlemsstat. I dag er Palæstina anerkendt af omkring 139 stater, de jure, som en stat.

"Jeg lavede alt det juridiske arbejde for palæstinenserne i forbindelse med det... Indtil videre har USA's regering nedlagt veto mod ethvert forsøg fra Palæstinas side på at blive optaget som fuldgyldigt FN-medlem. Palæstinenserne har meddelt, at de vil forsøge igen i løbet af april måned. Jeg tror, vi får at se, hvad Biden-administrationen beslutter at gøre. De kunne afholde sig fra at stemme. Men hvis Biden-administrationen nedlægger veto mod deres optagelse, kan FN's Generalforsamling optage dem ved hjælp af en to-tredjedels afstemning, og stemmerne er til stede.

"Blanke stemmer og udeblivelser tæller ikke i det endelige regnskab. Stemmerne er der – vi ved, at de er der. Det er ekstremt vigtigt. Ingen af FN's medlemslande er nogensinde blevet ødelagt i FN's historie. Nogle er gået i opløsning, som for eksempel min tidligere modstander, Jugoslavien... Det er tydeligt, at Israel og dets elite ønsker at ødelægge Palæstina og palæstinenserne. Jeg er ikke i tvivl om det. Og et FN-medlemskab vil holde dem i live." Zepp-LaRouche udtrykte sin enighed med dette forslag.

Der blev også fremsat flere andre handlingsorienterede

forslag, men det er den metode, hvormed disse forslag begynder at blive genereret, der betyder mest. Under de ugentlige drøftelser er der mange vigtige spørgsmål og uoverensstemmelser. Men selvom forskellene er betydelige, er de relativt set "underordnede spørgsmål", som skal diskuteres intenst af dem, der har sluttet sig til den samme hær, med det samme formål, på den samme side i en kamp for ikke blot at redde, men fundamentalt at forandre en verden, der mister sin menneskelighed.

"Der er ikke noget let svar. Man er nødt til at gøre en indsats for at forstå kompleksiteten i hele verden og sætte hele menneskeheden på et højere plan, hvor vi tænker på den ene menneskehed først og begynder at forstå de andre kulturer, begynder at have en dialog. At finde ud af, hvad der er smukt ved poesi, musik og alle former for kunst i hele verden. Omdan den menneskelige familie til én familie, og behandl så andre kulturer, som om de var deres sønner og døtre og bedsteforældre og så videre. Det spring skal tages. Og jeg ved, at der er nogle meget godhjertede mennesker, der ikke ønsker at forstå, at hvis man ikke løser denne overvindelse af geopolitik, vil alt ikke være tilstrækkeligt. Det er min dybeste overbevisning," sagde Zepp-LaRouche.

Uden dyb overbevisning er visioner umulige, og "hvor der ikke er nogen vision, går folket til grunde." Økonomen og statsmanden Lyndon LaRouche fortalte både sine medarbejdere og fremmede, at "hvis du viser lederskab, vil folk reagere." I sin konklusion fredag svarede hun på spørgsmålet: "Hvad betyder det at være optimistisk under nutidens omstændigheder?" Zepp-LaRouche, at "man selv må skabe en vision for, hvordan man ønsker, at verden skal være." Det er det moralske princip, der ligger til grund for "Oaseplanen" for Sydvestasien og for verden: Skab en vision om, hvordan du ønsker, at verden skal være – og vær derefter!!!

Foto: Amit Lahav / Unsplash

Video: Sydafrika præsenterer sin sag om, at Israel begår folkemord i Gaza ved Den Internationale Domstol i Haag

Den Internationale Domstol (ICJ), FN's vigtigste juridiske organ, afholdte offentlige høringer om Sydafrikas anmodning om midlertidige foranstaltninger for at forhindre folkemord i Gaza i sagen Sydafrika mod Israel. Sydafrika fremlagde sin sag den 11. januar 2024. Israel svarede dagen efter.

Her er Israels respons:

Sydafrikas sag ved Den Internationale Domstol angående Israels folkedrab i Gaza

Ikke korrekturlæst

11. januar 2024 (EIRNS) - Den sydafrikanske menneskerettighedsadvokat Adila Hassim præsenterede sit lands

sag for Den Internationale Domstol i dag, angående Israels igangværende folkemord i Israel. Andre medlemmer af Sydafrikas team præsenterede andre facetter af sagen, herunder de igangværende folkemorderiske konsekvenser, der kan forventes (fra spredning af sygdomme osv.) og de udtrykte hensigtserklæringer fra Israels ledelse om at udslette civilbefolkningen og ødelægge landet.

Efter at have forklaret Israels kontrol over Gaza, "dets territorialfarvande, landovergange, vand, elektricitet, elektromagnetiske område og civile infrastruktur i Gaza, såvel som over centrale regeringsfunktioner," og at det kontrollerer al adgang ind og ud, skitserede Hassim "de tungeste konventionelle bombekampagner i den moderne krigsførelses historie, ", der har dræbt mere end 22.000 palæstinensere på 13 uger, og den "umiddelbare risiko for at dø af sult, dehydrering og sygdom som følge af Israels fortsatte belejring, ødelæggelsen af palæstinensiske byer, den utilstrækkelige hjælp, der er blevet tilladt til den palæstinensiske befolkning, og umuligheden af at distribuere denne begrænsede hjælp, mens bomberne falder. "

Der er fire niveauer af folkemord:

1. Massedrabene er nu oppe på 23.210, "hvoraf mindst 70% menes at være kvinder og børn," plus yderligere 7.000 "stadig savnede, formodet døde under murbrokkerne... De er blevet dræbt, hvis de ikke har evakueret de steder, de er flygtet til, og endda mens de forsøgte at flygte via israelsk erklærede sikre ruter... Alene i de første tre uger efter den 7. oktober anvendte Israel 6.000 bomber om ugen. Mindst 200 gange har de indsat 2.000-punds bomber i sydlige områder af Palæstina, der er udpeget som sikre." Sådanne "bomber er nogle af de største og mest destruktive bomber, der findes... Israel har dræbt et hidtil uset antal civile med fuld viden om, hvor mange civile liv hver bombe vil tage... Omfanget af palæstinensiske drab på børn i Gaza er så stort, at FN-chefer har beskrevet det som en kirkegård for børn."

2. "Påførelse af alvorlig legemlig eller psykisk skade" omfatter nu omkring 60.000 "sårede og lemlæstede". Igen er størstedelen af dem kvinder og børn."

3. "Israel har bevidst indført forhold i Gaza, som ikke kan opretholde liv, og som er beregnet til at medføre dets fysiske ødelæggelse." Israel opnår dette på mindst fire måder.

a. For det første ved at tvangsforflytte omkring 85% af Gazas befolkning, begyndende med en ordre den 13. oktober til mere end 1 million om at evakuere inden for 24 timer. " Det krævede øjeblikkelig bevægelse, hvor man kun tog, hvad man kunne bære, samtidig med at ingen humanitær hjælp var tilladt, og brændstof, vand, mad og andre livsfornødenheder bevidst var blevet afskåret. Det var helt klart beregnet på at ødelægge befolkningen." Samtidig blev deres hjem ødelagt "hvilket efterlod mindst en halv million palæstinensere uden noget hjem at vende tilbage til.... Der er overhovedet ingen tegn på, at Israel påtager sig ansvaret for at genopbygge det, de har ødelagt. I stedet fejres ødelæggelserne af den israelske hær." Der blev vist video af soldater, der " frydefuldt detonerede hele boligblokke og bytorve..."

b. Den bevidste skabelse af "udbredt sult, dehydrering og hungersnød. Israels kampagne har drevet Gazas indbyggere til sulTEGRÆNSEN. Hele 93 % af befolkningen i Gaza er ramt af sult på et niveau, der ikke er set før. Af alle de mennesker i verden, der i øjeblikket lider af katastrofal sult, befinder mere end 80% sig i Gaza." Ekspertter forudser flere dødsfald "på grund af sult og sygdom end luftangreb". Og alligevel fortsætter Israel med at forhindre effektiv levering af humanitær hjælp," både ved at begrænse hjælpen og ved at lamme forsyningen gennem konstante bombardementer.

c. "Israel har bevidst skabt forhold, hvor palæstinenserne i Gaza nægtes tilstrækkeligt husly, tøj eller sanitet." Befolkningen er berøvet tilstrækkelig beklædning, rent vand osv., hvilket har ført til "en voldsom stigning i udbrud af

smitsomme sygdomme” og en voldsom stigning af diarré hos børn under fem år – en 20-dobling.

d. Sundhedsinfrastrukturen “er blevet fuldstændig udslettet.”

4. Med hensyn til 2d, “Indførelse af foranstaltninger, der har til formål at forhindre fødsler i gruppen”, påpegede Hassim, at det skete gennem handlinger som blokering af medicinsk udstyr beregnet til fødsler. Resultatet er, at 25 ud af de 180 kvinder, der føder på en given dag, har fødselsrelaterede komplikationer og ikke får nogen medicinsk hjælp.

Foto: Adila Hassim before the International Court of Justice.
UN News

Verdens bevidsthed bliver aktiveret, mens “Vesten” er mere isoleret end nogensinde før

12. december 2023 (EIRNS) – Et rungende nederlag for den “regelbaserede orden” blev leveret i dag med FN’s Generalforsamlings afstemning om en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza. Resolutionen blev vedtaget med et overvældende flertal på 153 for, 10 imod og 23 der undlod at stemme. (Danmark stemte for resolutionen!) Sammenlignet med den sidste FN-afstemning i oktober, som opfordrede til en “humanitær våbenhvile” med stemmerne 120-14, og 45 der undlod at stemme, viser dette, at verden i stigende grad er imod den barbariske nedslagtning, som Israel udfører, og at USA og dets allierede er isolerede i en grad, som ikke tidligere er set.

Da USA i sidste uge nedlagde veto mod FN's Sikkerhedsråds resolution om en våbenhvile i Gaza, blev det mødt med en bred fordømmelse, men det fik også dem, der går ind for fred, til at blive endnu mere beslutsomme. Dette blev måske bedst udtrykt af FN's generalsekretær António Guterres – som havde taget initiativ til afstemningen i Sikkerhedsrådet den 8. december – og som efterfølgende udtrykte sig i stærke vendinger: "Jeg lover, at jeg ikke vil give op" med hensyn til at opnå en våbenhvile. Den kinesiske FN-ambassadør Zhang Jun gentog denne holdning den 11. december, da han besøgte Egyptens Rafah-grænseovergang til Gaza: "Vi er her i den tro, at vi med vores fælles indsats kan stoppe krigen. Vi kan måske ikke ændre hele situationen, men vi vil ikke give op."

Under hele konflikten mellem Israel og Hamas har USA og Storbritannien forsøgt at "styre" alle de involverede parter ved at manipulere med offentlighedens opfattelse og love én ting, mens de gjorde noget andet. Denne kortsigtede tilgang var dømt til at slå fejl, og det gør den tydeligvis også nu. Men derudover sætter den gang i noget, der er langt bredere end det umiddelbare problem, og som er ved at få enhver tillid til den vestlige "regelbaserede orden" til at kollapse i kraft af sine egne handlinger.

Afstemningen den 8. december var sandsynligvis det sidste søm i kisten for denne operation til styring af den offentlige mening, og verden er nu tvunget til at se den frygtelige sandhed om Wall Streets og Londons pro-folkemords-orientering, som kendetegner al anglo-amerikansk politik. Afstemningen i FN's Generalforsamling den 12. december viste, at flere og flere i verden ikke lader sig kue af trusler og ordspil. Mens Five Eyes-tankepolitiet måske er i stand til at kontrollere vesterlændinges opfattelser på tv og internettet, ser verden, hvad der sker i Gaza uden filter.

Det er derfor, bemærkningerne fra talskvinden for Kinas udenrigsministerium ramte så hårdt mandag den 11. december. Da Mao Ning blev spurgt om Kinas reaktion på den nye runde af

sanktioner og fordømmelse af Kina for krænkelse af "menneskerettighederne", sagde hun blot: Hvis USA virkelig bekymrer sig om menneskerettigheder, "er det sidste, de bør gøre, at nedlægge veto mod Sikkerhedsrådets resolution, der opfordrer til en humanitær våbenhvile, som det eneste land der har gjort det, mens den humanitære katastrofe i Gaza forværres time for time."

Forvent, at presset mod dette åbenlyst hykleriske og fejlslagne system fortsætter med at vokse. Som den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov sagde den 10. december på Doha-topmødet i weekenden, er der en ny "multipolær verden, som er ved at opstå efter 500 års dominans af det, vi kalder det 'kollektive Vesten'. ... For at undertrykke denne form for udvikling, [eller] enhver uenighed, besluttede vores vestlige kolleger at ofre alle globaliseringsprincipperne, som de har forsøgt at sælge til alle i årtier ... til fordel for en regelbaseret verdensorden."

Et andet element af dette kan ses på COP28-klimatopmødet i Dubai, hvor al sprogbrug, der indebærer afskaffelse af fossile brændstoffer, er blevet afvist af Kina, Indien og resten af udviklingslandene. Ingen belæring eller stampen med fødderne er nok til at overbevise størstedelen af verden om, at energiforbrug er dårligt, og at udvikling kun bør være forbeholdt de rige lande.

Disse og andre handlinger sætter gang i et dybtgående og historisk skift, som ikke længere kan undgås. Men samtidig risikerer intensiteten af den ondskab, der bliver begået i Gaza, at udløse en meget bredere konflikt i hele Sydvestasien og endda længere væk. Som Egyptens FN-ambassadør, Osama Mahmoud Abdel Khalek Mahmoud, sagde under generalforsamlingen den 12. december: "Udførelsen af denne destruktive krig vil føre til en fuldbyrdet katastrofe. Det vil desværre betyde, at folkedrab vil blive brugt som et redskab til krig, helt uden hensyn til international lov. Det vil føre regionen ud i en regulær krig, og det vil bringe denne internationale

organisations troværdighed i fare.”

Derfor er historiens øjne rettet mod os i de kommende dage og timer. Vil vi handle i tide?

Ikke korrekturlæst

Bilag:

FN's Generalforsamling vedtager resolution om øjeblikkelig våbenhvile i Gaza med overvældende flertal

12. december 2023 (EIRNS) – FN's Generalforsamling med 193 medlemmer stemte i dag med et overvældende flertal på 155-10, mens 23 undlod at stemme, for at godkende den firepunktsresolution, som regeringerne i Egypten og Mauretanien har udarbejdet, og som opfordrer til en øjeblikkelig våbenhvile i Gaza. De to lande påberåbte sig resolution 377A, som foreskriver, at hvis FN's Sikkerhedsråd ikke lever op til sit ansvar for at beskytte international fred og sikkerhed, kan FN's Generalforsamling træde til og komme med anbefalinger. Resolutionen er ikke bindende, men når den fremsættes, da Israel fortsætter med at slagte palæstinensere og har forvandlet Gaza til “et levende helvede”, har den international vægt.

Afstemningen fulgte en meget hårdtslående tale af formanden for FN's Generalforsamling, Francis Dennis (Trinidad og Tobago), som beskrev “blodbadet” i Gaza og krævede, at situationen blev vurderet “med ærlighed i vores hjerter ... en våbenhvile er det eneste realistiske første skridt” mod at finde en løsning på denne krise, sagde han. “Blodsudgydelserne og den psykologiske terror” skal ophøre. Ellers vil “den fortsatte konflikt føre til en regulær krig”. Mere end 18.000 mennesker er døde ... et barn dør hvert 10. minut. Hvad venter vi på?”

Dennis blev efterfulgt af Egyptens FN-ambassadør Osama Mahmoud Abdelkhalek Mahmoud, som sagde, at størstedelen af det internationale samfund var klar over situationens alvor og

dens implikationer: "Fortsættelsen af denne destruktive krig vil føre til en fuldbyrdet katastrofe. Det vil desværre betyde, at folkedrab vil blive brugt som et redskab i krig, helt uden hensyn til international lov. Det vil føre regionen ud i en regulær krig, og det vil bringe denne internationale organisations troværdighed i fare."

Resolutionen har titlen "Beskyttelse af civile og opretholdelse af juridiske og humanitære forpligtelser" og fastslår:

"Vejledt af formålene og principperne i FN's charter,

"minder om sine resolutioner vedrørende Palæstina-spørgsmålet.

"som også minder om alle relevante resolutioner fra Sikkerhedsrådet.

"som noterer sig brevet dateret 6. december 2023 fra generalsekretæren, i henhold til artikel 99 i De Forenede Nationers pagt, stilet til formanden for Sikkerhedsrådet.

"som også noterer sig brevet dateret den 7. december 2023 fra generalkommissæren for FN's Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten til formanden for Generalforsamlingen.

"Udtrykker alvorlig bekymring over den katastrofale humanitære situation i Gazastriben og den palæstinensiske civilbefolknings lidelser, og understreger, at den palæstinensiske og israelske civilbefolkning skal beskyttes i overensstemmelse med international humanitær lov.

"1. kræver en øjeblikkelig humanitær våbenhvile;

"2. gentager sit krav om, at alle parter overholder deres forpligtelser i henhold til folkeretten, herunder den humanitære folkeret, især med hensyn til beskyttelse af civile.

“3. Kræver øjeblikkelig og betingelsesløs frigivelse af alle gidsler samt sikring af humanitær bistand.

“4. beslutter at udsætte det tiende ekstraordinære hastemøde midlertidigt og at bemyndige formanden for Generalforsamlingen på dens seneste møde til at genoptage mødet efter anmodning fra medlemsstaterne.”

To lande foreslog ændringer til resolutionen. USA foreslog at inkludere en afvisning og fordømmelse af “de afskyelige terrorangreb fra Hamas ... og gidseltagningen.” Østrig foreslog at tilføje, at gidslerne blev holdt fanget af Hamas. Begge ændringsforslag fik ikke det nødvendige to tredjedels flertal. Der var bemærkelsesværdige klapsalver fra forsamlingen, da begge ændringsforslag blev nedstemt, og meget store klapsalver, med nogle glade råb, da resolutionen blev vedtaget. Der var en række andre meget tankevækkende taler fra repræsentanterne for bl.a. Sydafrika, Pakistan, Slovenien og Grækenland.

USA og Israel var imod resolutionen, og de fik følgeskab af Østrig, Tjekkiet, Guatemala, Liberia, Mikronesien, Nauru, Papua Ny Guinea og Paraguay.

Som Reuters rapporterede, sagde USA's ulykkelige FN-ambassadør Linda Thomas-Greenfield før afstemningen, at der var nogle punkter i resolutionen, som USA støttede, såsom behovet for at adressere den alvorlige humanitære situation i Gaza, beskyttelse af civile og frigivelse af gidsler. Men, advarede hun, “enhver våbenhvile lige nu vil i bedste fald være midlertidig og i værste fald farlig – farlig for israelerne, som vil blive udsat for ubarmhjertige angreb, og også farlig for palæstinenserne, som fortjener chancen for at opbygge en bedre fremtid for sig selv, fri for Hamas.”

Den vrede israelske ambassadør Gilad Erdan advarede forsamlingen forud for afstemningen om, at “ved at stemme for denne resolution støtter I overlevelsen af jihadistisk terror

og de fortsatte lidelser for befolkningen i Gaza... Ikke alene undlader denne resolution at fordømme Hamas for forbrydelser mod menneskeheden, den nævner slet ikke Hamas. Dette vil kun forlænge død og ødelæggelse i regionen, og det er netop, hvad en våbenhvile betyder,” sagde han ifølge UN News. “Vi ved alle, at den såkaldte humanitære våbenhvile i denne resolution ikke har noget med menneskeheden at gøre. Israel gør allerede alt for at gøre det lettere for humanitær hjælp at komme ind i Gaza,” løj han.

UN Photo Loey Felipe

Der må skabes fred nu – hvert minuts forsinkelse betyder flere tabte liv!

Der må skabes fred nu – hvert minuts forsinkelse betyder flere tabte liv!

7. december 2023 (EIRNS) – Den barbariske, pinefulde ødelæggelse af Gaza af en israelsk regering, der ikke tænker langsigtet på sine egne interesser, opfordrer os alle til at kræve en ende på geopolitik og dens erstatning af et paradigme for internationale og menneskelige anliggender, der er oplyst af {kærlighed} til det unikke, kreative potentiale hos det menneskelige individ.

“Vi står sammen i dette øjeblik for at opfordre til våbenhvile, løsladelse af alle gidsler og en forpligtelse til en langsigtet politisk løsning, der sikrer israelernes og palæstinenserne frihed og kollektive sikkerhed,” lyder det i [et brev] underskrevet af hundredvis af fagfolk fra jødiske organisationer i USA. “Når vi læser i Beresheit (Første

Mosebog), at Gud skabte mennesket i Guds billede, lærer vi, at hvert eneste menneskeliv er helligt. Jødisk tradition lærer, at enhver død er en anden verden ødelagt... Over 17.000 verdener er blevet ødelagt i denne krig, og mange flere hænger i en tynd tråd."

[FN's generalsekretær Antonio Guterres' påkaldelse af artikel 99 i FN-pagten], for at kræve, at FN's Sikkerhedsråd insisterer på en våbenhvile i Gaza, fik i dag ny støtte fra EU, da EU's udenrigschef Josep Borrell [skrev på X i morges]: "Jeg beder EU-medlemmerne af FN's Sikkerhedsråd og ligesindede partnere om at støtte FN's generalsekretær Antonio Guterres' opfordring. FN's Sikkerhedsråd skal handle øjeblikkeligt for at forhindre et fuldstændigt sammenbrud af den humanitære situation i Gaza."

De 22 medlemslande af Den Arabiske Liga i FN er sammen med landene i Organisationen for Islamisk Samarbejde [ved at forberede en ny resolution om våbenhvile], som skal præsenteres for FN's Sikkerhedsråd. Resolutionen vil blive introduceret af De Forenede Arabiske Emirater, som i øjeblikket er medlem af FN's Sikkerhedsråd.

Presset har en effekt! FN's nyhedswebsite [rapporterer, at] FN's Sikkerhedsråd vil holde et hastemøde kl. 10 EST fredag den 8. december for at diskutere situationen mellem Israel og Palæstina, som Guterres udtalte truer med "potentielt uoprettelige konsekvenser for palæstinenserne som helhed og for fred og sikkerhed i regionen."

FN spillede en vigtig rolle i den fredelige løsning af Suez-krisen i 1956. Vil verdens befolkning hjælpe FN med at løfte opgaven i dag?

Eller vil USA og Storbritannien få lov til at forlænge ødelæggelserne ved at nedlægge veto mod resolutionen om våbenhvile?

Hvert minuts forsinkelse i afslutningen af kampene betyder

flere tabte liv.

Selvom USA og Storbritannien virker fast besluttede på at modsætte sig ethvert FN-tiltag, der kan begrænse Israels handlinger, er de politiske omkostninger, både internationalt og nationalt, ved at USA fortsætter med at bevæbne, finansiere og beskytte Netanyahu-regeringens barbariske krig for at udrydde palæstinensere og Palæstina, steget enormt, efterhånden som Gaza nærmer sig total ødelæggelse.

Vil du mobilisere for at gøre den disse politiske indsats omkostninger uudholdelige for Biden-administrationen uudholdelig?

Foto: UN Secretary-General Antonio Guterres invoked Article 99 of the UN Charter. UN Photo/Loey Felipe

Ikke korrekturlæst

EU's diplomatiske chef Borrell bakker op om FN's generalsekretærs opfordring til FN's Sikkerhedsråd angående våbenhvile

7. december 2023 (EIRNS) – Josep Borrell, chef for EU's udenrigsanliggender

har opfordret EU-medlemmerne – og ligesindede partnere – der sidder i FN's Sikkerhedsråd, til at støtte FN's generalsekretær António Guterres' påberåbelse af artikel 99 i FN-pagten, for at opfordre Sikkerhedsrådet for at sikre, at der erklæres våbenhvile, og afværge en ellers nært forestående "humanitær katastrofe" i Gaza.

"Jeg beder EU-medlemmerne af FN's Sikkerhedsråd og ligesindede partnere om at støtte FN's generalsekretær Antonio Guterres' opfordring. FN's Sikkerhedsråd skal handle øjeblikkeligt for at forhindre et fuldstændigt sammenbrud af den humanitære situation i Gaza," [skrev Borrell på X torsdag morgen, 7. december, og tilføjer: "Jeg opfordrer også Israel til at gøre det muligt for alle FN-agenturer, herunder deres bosiddende og humanitære koordinator Lynn Hastings, [at yde

akut støtte til civile i Gaza].”

Borrell er heller ikke glad for, at israelske bosættere har “nedrevet” Zanuta-skolen på Vestbredden, som EU havde bygget for at give lokalsamfundets børn adgang til uddannelse. Han kaldte denne handling [en “overtrædelse af international lov”] og krævede, at bosætternes vold mod palæstinensiske samfund stoppede.

I [en tale til EU-NGO Human Rights Forum] den 4. december havde Borrell udtalt sig mod det “{blodbad} ... vi er vidne til i Gaza” (fremhævelse i original). Han fordømte Hamas’ terrorisme og gidseltagning den 7. oktober, men sagde, at den ene rædsel ikke retfærdiggør den anden. Han spurgte, hvor mange ofre er der i Gaza i dag? Vi ved det ikke. Der er ingen, der ved det. Nogen anslår det til omkring 15.000, men jeg er bange for, at der under murbrokkerne fra de ødelagte huse må være mange flere. Med et stort antal børn.”

Den kontante udtalelse ophidsede tydeligvis nogle af deltagerne, for hans næste sætning var: “Forlader folk lokalet? Måske sagde jeg noget generende men FN har klart tilkendegivet, at det, der skete i ét tilfælde [Hamas-angrebet], var et (blodbad}, og det, der sker i Gaza, er en anden.” Borrell fortsatte med at forsvare folks “ret” til at kritisere staten Israel

uden at blive anklaget for antisemitisme, på samme måde som han ikke er “anti-spansk”, når han kritiserer Franco-regeringen i sit land, Spanien, som et diktatur. “Jeg kan være uenig i, hvad der sker visse steder, uden at være “anti-dette sted”.”

Ikke korrekturlæst

Jødiske organisationer i USA underskriver brev til Biden og Kongressen

7. december 2023 (EIRNS) – “Vi står sammen i dette øjeblik for at opfordre til våbenhvile, frigivelse af alle gidsler og en forpligtelse til en langsigtet politisk løsning, der sikrer

frihed og kollektiv sikkerhed for israelere og palæstinensere,” lyder det i [et “Åbent brev fra fagfolk i jødiske organisationer til præsident Biden og Kongressen”].

(https://docs.google.com/document/d/e/2PACX-1vQ1EFVMTDvaxvWXldzbZvr60BE5o3UQeU_WfiXX3ivcUVU1SAYU13wZsBhDVBmtbXmKejMNajY1xSQ1/pub?urp=gmail_link) underskrevet af hundredvis af ledere af jødiske organisationer.

“Vi er personer, der arbejder for en bred vifte af jødiske organisationer over hele USA, og som mødes på tværs af den brede vifte af overbevisninger, praksisser, baggrunde og identiteter, der udgør det amerikanske jødiske samfunds rige struktur,” forklarer de.

“Når vi læser i Beresheit (Første Mosebog), at Gud skabte mennesker i sit billede, lærer vi, at hvert eneste menneskeliv er helligt. Jødisk tradition lærer, at enhver død er en anden verden ødelagt... Over 17.000 verdener er blevet ødelagt i denne krig, og mange flere hænger i en tynd tråd.”

“Som en gruppe af fagfolk fra et bredt spektrum af jødiske organisationer, har mange af os viet vores livsværk til at opbygge

blomstrende jødiske samfund. Vores organisationer vil muligvis ikke selv tilslutte sig opfordringen til en våbenhvile, men vi føler os tilskyndet til at tale som enkeltpersoner for at demonstrere bred støtte i det jødiske samfund til en våbenhvile,” tilføjer skrivelsen.

“Vi ved, at der ikke er nogen militær løsning på denne krise. Vi ved, at israelere og palæstinensere er kommet for at blive – hverken jødisk

sikkerhed eller palæstinensisk befrielse kan opnås, hvis de sættes op mod hinanden. Vi ved, at frihed for ét folk ikke kan opnås gennem undertrykkelse og drab på et andet. Vi ved, at israelsk og palæstinensisk sikkerhed er dybt sammenflettet og at ingen vinder en evig krig. Den eneste vej til varig fred og sikkerhed er gennem diplomatiske midler, der bringer os i

retning af en lige og retfærdig fremtid for alle.

“Vi opfordrer præsident Biden og Kongressen til at arbejde for en våbenhvile, frigivelse af gidslerne og en diplomatisk løsning, der garanterer lighed, retfærdighed og en blomstrende fremtid for alle.”

Foto: UN Secretary-General Antonio Guterres invoked Article 99 of the UN Charter. UN Photo/Loey Felipe

---

Deltag i kampen mod de sanktioner, der dræber Syrien

Den 5. marts 2023 (EIRNS) – Fra en artikel i denne uges Executive Intelligence Review.
https://larouchepub.com/other/2023/5007-earthquake_shows_why_u_s_syria.html

Den 4. marts (EIRNS) -Efter jordskælvene med en styrke på 7,8 og 7,5, der ramte Tyrkiet og Syrien den 6. februar, og som dræbte op mod 6.000 syrere og flere end 40.000 i Tyrkiet, er den anglo-amerikanske politik for at bruge økonomiske sanktioner til at pålægge Syrien folkemorderiske vilkår, genstand for øget bevågenhed. De kommende uger kan blive afgørende for denne belejrede nations overlevelse.

I løbet af det seneste årti er NATO's krigsparti blevet stadig mere frustreret over sin manglende evne til at påtvinge den syriske regering et "regimeskifte". Det ærgrede dem, at deres bestræbelser på at inddrage Obama-administrationen i en "varm krig" mod Syrien i 2013 blev afværget af den russiske præsident Vladimir Putins diplomati. Den neokonservative/neoliberale standardtaktik med at fremme

ekstremistiske grupper i en given nation for at destabilisere dens regering, som f.eks. at nære ISIS/ISIL og al-Nusrafronten (Jabhat Fatah al-Sham) i Syrien, er også mislykkedes.

For at straffe Syrien for ikke at have tabt den amerikansk sponsorerede stedfortræderkrig, som begyndte i 2011, vedtog den amerikanske kongres den såkaldte "Caesar Syria Civilian Protection Act" af 2019, hvilken blev underskrevet som lov af præsident Donald Trump. Den sanktionerer bevidst enhver person eller gruppe, der deltager i økonomiske aktiviteter, som ville muliggøre en genopbygning af Syrien i kølvandet på krigen. (Se EIR, 17. februar 2023, "Earthquake Shows Why U.S. Syria Sanctions Must Be Overturned", <https://larouchepub.com/other/2023/5007-earthquake-shows-why-u-s-syria.html>.)

"Caesar-sanktionerne" har effektivt forhindret nødhjælp i at nå frem til Syriens borgere efter jordskælvene. På dagen for jordskælvene, for en måned siden, udsendte Schiller Instituttet en erklæring med titlen " Brug denne tragedie som en mulighed for at ophæve alle sanktioner mod Syrien", hvori der bl.a. stod følgende:

"Denne situation konfronterer os som vestlige nationer med vores ansvar for at opretholde de værdier, som vi hævder at værne om. Vil vi fortsætte med at anvende de foranstaltninger, som vi udmærket ved har ført til ufattelige lidelser, ulykker og uskyldige menneskers død? Eller vil vi omsider træffe beslutningen om at ophæve disse kriminelle sanktioner?" (<https://schillerinstitute.com/blog/2023/02/07/statement-by-the-schiller-institute-on-the-earthquakes/>)

Den følgende dag udsendte Mellemostens Kirkeråd en lignende erklæring, hvori det opfordrede til at ophæve sanktionerne, "så sanktionerne ikke udvikler sig til en forbrydelse mod menneskeheden".

(<https://www.oikoumene.org/news/middle-east-council-of-churches-and-wcc-calls-on-the-international-community-for-emergency->

aid-urges-lifting-sanctions-on-syria)

En mangeårig embedsmand fra USA's udenrigsministerium kvitterede med et bemærkelsesværdigt frækt indlæg i Washington Post, der blev offentliggjort den 9. februar under titlen: "Don't Lift Sanctions on Syria To Help Earthquake Victims" (ophæv ikke sanktioneerne mod Syrien for at hjælpe jordskælvsofre). Den 9. februar udsendte det amerikanske finansministerium også "Treasury Issues Syria General License 23 To Aid In Earthquake Disaster Relief Efforts", som hævdede at være en 180 dages fritagelse fra sanktioneerne. Men den opretholder sanktioneerne mod enhver privat part, der måtte vove at transportere hjælpende materialer eller overføre midler.

Kirkernes Verdensråd har sammen med FN's ansvarlige for Menneskerettighederne offentligt erklæret, at sanktioneerne stadig hæmmer nødhjælpsarbejdet og genopbygningen efter jordskælvet, og har krævet, at de ophæves helt. FN's administrerende direktør for Verdensfødevareprogrammet, David Beasley, karakteriserede situationen i Syrien som en "katastrofe oven på en katastrofe" med henvisning til de seneste 12 års borgerkrig. Han understregede, at det haster med at øge fødevareleverancerne til Syrien "gennem alle ruter – uden nogen begrænsninger".

Schiller Instituttet har afholdt demonstrationer fra den 18. februar til den 4. marts i Los Angeles og New York City. Diane Sare, kandidat til det amerikanske senat for New York, orienterede tilhørerne om behovet for at stoppe USA's krigsførelse mod Syrien og hele det globale NATO-angreb.

Den 21. februar deltog stifter Helga Zepp-LaRouche, tidligere leder af hærens strafferetlige afdeling i Pentagon og tidligere senator i Virginia, oberst Richard H. Black (pensioneret), den malaysiske menneskerettighedsaktivist Chandra Muzaffar og de uafhængige journalister Vanessa Beeley i Damaskus og Marwa Osman i Beirut i et Schiller Institut-

forum med titlen "Syriens sanktioner må ophæves". Ordstyrer Dennis Speed beskyldte anglofæren for at "anvende jordskælvet som et våben".

Kongressens ledelse reagerede på denne mobilisering, men kynisk, med House Resolution 132 den 27. februar, fuld af "betragtninger" om sympati for jordskælvsofrene og støtte til nødhjælpsarbejdet, men som i virkeligheden konkluderede følgende:

"Assad-regimet har på beskæmmende vis misbrugt jordskælvet til at kræve ophævelse af USA's sanktioner, idet det fejlagtigt har hævdet, at sådanne sanktioner forhindrer hjælpearbejdet... Det er besluttet, at Repræsentanternes Hus ... indtrængende opfordrer Biden-administrationen til at forblive engageret i beskyttelsen af det syriske folk, herunder ved at gennemføre Caesar Syria Civilian Protection Act of 2019" – fastholdelse af alle sanktionerne!

I denne uge vil Schiller Instituttet være i Kongressen for at presse på for modtrækket hertil, den 21. februar House Concurrent Resolution 20 af Rep. Matt Gaetz fra Florida, som bemyndiger fjernelse de 900 amerikanske tropper, der har været til stede i Syrien siden 2015, og som der skal stemmes om i de kommende to uger. Deltag i mobiliseringen for denne resolution og samarbejd med Schiller Instituttet for at afslutte sanktionerne, og de endeløse krige. (<https://www.congress.gov/bill/118th-congress/house-concurrent-resolution/20/text>)

Et lille skridt for

menneskeheden

Den 1. marts 2023 (EIRNS) – Over 50.000 menneskeliv er allerede gået tabt i de forløbne tre uger som følge af jordskælvene i Tyrkiet og Syrien. Mad, rent drikkevand, medicin, beskyttelse mod elementerne – sådanne forhold udgør den altoverskyggende virkelighed. Alligevel redegjorde talsmand for USA's udenrigsministerium, Ned Price, for en anden virkelighed: "Vi mener, at det til stadighed er vigtigt, at de forskellige lande erindrer, at denne humanitære krise, denne humanitære nødsituation, er opstået længe før jordskælvet tidligere i år. Den humanitære nødsituation, som det syriske folk har stået over for i mere end et årti nu, er i vid udstrækning menneskeskabt ... på grund af Assad-regimets handlinger, den brutalitet, som regimet har påført sit folk." Derfor "er det vigtigt, at Assad-regimets baggrund ikke glemmes, uanset vi også prioriterer denne humanitære indsats".

På trods af at nødhjælpsorganisationer opfordrer USA til at sætte den umiddelbare nødvendighed af at redde menneskeliv i centrum, er Prices bizarre formulering af hans "humanitære nødsituation" ikke præget af en sådan altoverskyggende virkelighed, nemlig det umiddelbare menneskelige behov for at fjerne alle forhindringer. Som det blev udtrykt i en fælles erklæring fra eksperter fra FN's højkommisariat for menneskerettigheder den 10. februar: "Ægte solidaritet med de overlevende efter jordskælvet kræver, at de sanktionsbetingede restriktioner ophæves." I erklæringen forklares det, hvorfor USA's foranstaltninger var helt utilstrækkelige, og der opfordres til øjeblikkelig handling fra det internationale samfund for at fremme en effektiv nødhjælpsindsats og genopretning. "Dette omfatter ophævelse af alle økonomiske og finansielle restriktioner forårsaget af ensidige sanktioner mod Syrien i denne tid med sorg og menneskelig lidelse.... For at sådanne interventioner kan være effektive, er der behov for et gunstigt miljø for internationalt samarbejde og uhindret

levering af humanitær bistand, herunder fødevarer, medicin, medicinsk udstyr og byggematerialer, samt uhindrede finansielle tilførsler til støtte for denne bistand, som alle er begrænset af de nuværende sanktionsordninger mod lande som Syrien...

“Selv under naturkatastrofer, hvor hundredtusindvis af liv er på spil, er det meget foruroligende, at humanitære aktører står over for vedvarende udfordringer på grund af sanktioner, herunder med hensyn til indkøbsprocedurer og bankoverførsler. Det rapporteres, at syrerere i udlandet ikke er i stand til at yde finansiell støtte gennem pengeoverførsler eller andre finansieringsmuligheder. Det er bydende nødvendigt, at det internationale samfund og især de sanktionerende stater omgående griber ind ved at bringe ensidige sanktioner mod Syrien til ophør, et land, der er berøvet kritisk infrastruktur og har et akut behov for genopretning og genopbygning efter den ti år lange krig.” (<https://www.ohchr.org/en/statements/2023/02/genuine-solidarity-earthquake-survivors-calls-lifting-sanction-induced>)

Nyhedsorganisationen “The Intercept” offentliggjorde den 19. februar en artikel, der redegør for det, som Price er endt med at tilslutte sig: Opfordringer til at hjælpe ofre i Syrien støder mod behovet for at “hjælpe” syrererne ved at ødelægge Bashar Assads valgte regering. Sanktioner “beskytter syrererne mod yderligere skade ved at nægte regeringen ressourcer til at opruste og iværksætte en militær kampagne mod de millioner af mennesker, der bor i de af oppositionen kontrollerede områder, der er hårdest ramt af jordskælvet. Regimet har påført landet tusindvis af gange større skader end det seneste jordskælv.” (<https://theintercept.com/2023/02/19/syria-earthquake-us-sanctions/>)

Man kan spørge sig selv, om ens hjerte eller sind lider mest skade af den slags vrøvl. Sammenlign det med en sund diskussion mellem voksne mennesker med et velfungerende hjerte og sind. Frankrigs statsmand Jacques Cheminade, en af gæsterne

på CGTN's forum, som Guan Xin og Helga Zepp-LaRouche var medværter på, fremsatte et ganske enkelt, ligefremt og alt for sjældent formuleret forslag: "Vi ved alle, at der er en epokegørende forandring i gang på hele planeten. Xi Jinping har foreslået et Globalt Sikkerhedsinitiativ og et Globalt Udviklingsinitiativ. Jeg vil gerne tilføje et Globalt Kulturinitiativ for at dele opdagelsesrejsendes kultur, et samarbejde mellem alle kulturer, hvor hver kultur bidrager med det bedste til de andre. Det indebærer ligeledes at udforske de andres kulturer; vi er alle i samme båd. Så lad os også i fællesskab som europæere og kinesere udforske kulturerne i det Globale Syd, fra Indonesien til Brasilien, fra Indien til Mexico eller til Afrika. Det er den ideelle fremgangsmåde til at fremme en gensidig forståelse og tillid til gavn for os alle og til gavn for den anden." (<https://m.youtube.com/watch?v=DDNp8PlrZ8Q>)

Og hvis din nabo skulle tilskynde dig til at synke tilbage i magtesløs kynisme, så forsøg at eksperimentere med at sætte en stopper for det langvarige klovneri i den amerikanske kongres. Det amerikanske kongresmedlem Matt Gaetz (R-FL) har fremsat et særligt beslutningsforslag i Repræsentanternes Hus, som kræver en afstemning, og som i løbet af de næste to uger sætter lovgiverne i stand til definitivt at afslutte USA's militære besættelse af en del af Syrien og bringe alle amerikanske soldater hjem. Det er oprigtigt, det bør gøres, og det opfordrer din folkevalgte til at komme ind i virkeligheden. Der var engang, hvor USA reagerede på en opfordring til at tage et lille skridt for mennesket og betragte det som et stort spring for menneskeheden.

Ophæv samtlige sanktioner mod Syrien og afslut USA's besættelse

Den 28. februar 2023 (EIRNS) – LaRouche-bevægelsen udsender følgende foreløbige udgivelse af lederartiklen i det kommende EIR*-magasin som led i en intens, målrettet indsats rettet mod medlemmer af den amerikanske kongres for at bryde igennem den øredøvende mur af tavshed om de barbariske aktiviteter, der godkendes af amerikanske militærstyrker i Syrien, militærstyrker, som befinder sig ulovligt i landet – ulovligt i henhold til amerikansk lov, og ulovligt i henhold til international lov. De tilsvarende ulovlige og barbariske sanktioner mod Syrien må nu ophæves.*

UDKAST

Ophæv samtlige sanktioner mod Syrien

Afslut USA's besættelse

Den 25. februar – Sanktionerne mod Syrien kan ikke længere tolereres. Pax Christi USA har tilsluttet sig flere trosbaserede grupper i et åbent brev (<https://paxchristiusa.org/2023/02/18/faith-leaders-urge-u-s-to-lift-sanctions-in-order-to-expedite-help-for-syria-after-earthquake/>), hvor de anmoder "Biden-administrationen og kongresmedlemmerne om at anerkende alle menneskers værdighed ved at ophæve sanktionerne, fortsætte diplomatiet og sende hjælp til de hårdest ramte i Tyrkiet og Syrien."

Schiller Instituttets over to timer lange live-webcast (<https://youtu.be/-4zmzNa6UW0>) den 21. februar, "Syrian Sanctions Must Be Lifted", er et kraftfuldt sandhedsvåben, der direkte tager fat på det faktum, at sanktionerne og krigen, som har tvunget 90 % af den syriske befolkning ud i fattigdom,

går hånd i hånd med USA's militære besættelse af Syrien, som ligeledes må bringes til ophør.

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af Schiller Instituttet, Vanessa Beeley, britisk uafhængig journalist, der nu bor i Damaskus, Marwa Osman, professor, forfatter og tv-vært fra Libanon, oberst Richard H. Black (pensioneret), tidligere senator fra Virginia, og Chandra Muzaffar fra Malaysia, leder af JUST (International Movement for a Just World), præsenterede omfanget af de ødelæggelser, som USA og dets europæiske allierede har påført Syrien siden 2007.

Efter de ødelæggende jordskælv i februar i år er det tvingende nødvendigt fuldstændigt at ophæve de ulige økonomiske og finansielle sanktioner, hvormed USA og EU blokerer for genopbygningen – og nu tillige for bistanden til landet.

Opfordringen blev sendt ud: "I må kræve, at den amerikanske kongres ophæver "Cæsar"-sanktionerne. De udgør en kollektiv afstraffelse af civilbefolkningen" i Syrien. Ordstyrer Dennis Speed bemærkede, at mens seminaret var i gang, var Schiller Instituttets delegationer i Kongressen for at presse på for at få sat en stopper for NATO's krig i Ukraine samt for sanktionerne mod Syrien.

Indsatsen indledes:

I det amerikanske Repræsentanternes Hus blev der den 21. februar fremsat en "War Powers Resolution" af Repræsentant Matt Gaetz (R-FL) for at trække alle amerikanske tropper ud af Syrien. Ifølge loven er dette tiltag en privilegeret foranstaltning, der skal stemmes om inden for 18 dage. Hvis der stemmes om den, vil Biden-administrationen råde over 15 dage til at iværksætte tilbagetrækningen af de amerikanske tropper.

(<https://www.congress.gov/118/bills/hconres20/BILLS-118hconres20ih.pdf>)

LaRouche-bevægelsen mobiliserer med henblik på at målrette

Kongressen, som har blod på hænderne, til at vedtage denne resolution, der vil være et vigtigt første skridt i retning af at stoppe det grusomme sanktionssystem i Syrien og i hele verden.

Rapporter fra eksperter

Vanessa Beeley, der talte fra Syrien, rapporterede: "Syrerne er modstandsdygtige, de er opfindsomme. Og på trods af at 90 % af befolkningen befinder sig under fattigdomsgrænsen, har de overlevet. ... Nu er de udsat for en frygtelig humanitær tragedie, 5 millioner skønnes at være hjemløse i Syrien. Selv i det nordvestlige område, som er under kontrol af vestligt støttede terrorgrupper, er der tale om en humanitær tragedie. Men Vesten bidrager ikke til at hjælpe." Hun understregede, at sanktionerne er en del af besættelsen af Syrien, som har "tre af sine fire grænser kontrolleret af fjendtlige magter." Desuden tilføjede hun, at "Vesten udnytter denne tragedie til reelt at sætte gang i krigen mod Syrien igen", idet de udelukkende lader "humanitær" hjælp komme ind gennem Bab al-Hawa-overgangen fra Tyrkiet, som al-Qaeda kontrollerer. Hun konkluderede: "Det Syrien har brug for nu er, at sanktionerne bliver ophævet, men mere end noget andet har det brug for, at den amerikanske besættelse ophører... [USA] besætter den sydøstlige del af landet i deres militærbase Al-Tanf, som også kontrollerer Rukban-flygtningelejren. De har etableret en 55 kilometer lang zone med indrejseforbud omkring den, hvor de træner og udruster væbnede grupper, herunder ISIS. Så bring besættelsen til ophør, tak."

Chandra Muzaffar understregede: "Alt i alt ville sanktionerne intet betyde uden besættelse... Vi må forstå, at besættelsen fortsætter i Vestasien." Syrien, sagde han, er siden 2007 blevet en stat, der ikke er i stand til at fungere som en stat, fordi store dele af landet er besat af fremmede magter og forskellige grupper, der understøttes af disse magter. Syrien havde overgået mange af de rigere lande i Sydvestasien i forhold til at tilbyde både sundhedspleje og

uddannelse til hele befolkningen, ligestilling og respekt for kvinder, tolerance i et multietnisk og multireligiøst samfund. Det er et offer for "amerikansk overherredømme", udtalte han, og det skal der gøres en ende på. "Vi bør samarbejde og stå sammen ... hvor de fineste værdier fra vores respektive civilisationer vil kunne blomstre."

Marwa Osman var meget specifik i sit forslag til amerikanerne: Gå til samarbejdspartnere eller naboer og indsamle nogle midler til at hjælpe de titusindvis af syriske ofre for jordskælvene. Kontakt derefter dit medlem af Kongressen og bed om hjælp til at sende disse midler til mennesker eller velgørende organisationer i syriske byer som Aleppo, og bed det pågældende medlem om at forklare dig, hvorfor det er blokeret, ikke muligt, selv om sanktionerne angiveligt skulle være "suspenderet i 180 dage" [de finansielle sanktioner blev ikke suspenderet]. Forlang derefter, at det pågældende medlem ændrer det. Selv ngo'er i nabolandet Libanon, sagde Osman, er bange for, at de vil blive sanktioneret af USA og EU, hvis de overfører midler til syrere over grænsen.

Oberst Richard Black, der har aflagt adskillige besøg i Syrien, beskrev i grafisk form beskaffenheden af de terrorister, der støttes af den amerikanske regering, og udtalte at vi har overladt store dele af landet til terrorister, "der tager selfies stående på ryggen af uskyldige kvinder". Det er en skændsel! Og nu følger vi op ved at håne Syriens befolkning, som er udsat for denne forfærdelige ødelæggelse som følge af jordskælvet, idet vi håner dem med at sige, at de egentlig skulle være gået den anden vej. De skulle have været på vores side, og nu får de, hvad de fortjener, er i det væsentlige hvad udenrigsministeriet siger.

"Det er en skændsel! Det er en rædsel! Hvis det amerikanske folk forstod, hvad der sker, ville denne regering falde. Denne regering kunne ikke bestå i USA, hvis det amerikanske folk ikke blev afskærmet af disse medskyldige medier for de rædsler, som vi har pålagt det syriske folk.

“Det er en skændsel. Jeg hader at se det, for jeg elsker mit land. Jeg ønsker, at det kan blive et bedre sted, end det var, da jeg voksede op. Og jeg har håb og en bøn om, at det kan blive bedre, men vi kunne helt sikkert starte med at afslutte disse uanstændige Cæsar-sanktioner, der pålægger uskyldige mennesker hungersnød og kulde.”

Trossamfundsbaserede grupper

Den 6. februar udsendte det Mellemostlige Kirkeråd, der er en afdeling af Kirkernes Verdensråd, en indtrængende appel (<https://www.pcusa.org/news/2023/2/7/stated-clerk-calls-for-a-lift-of-sanctions-on-syri/>), hvori det hedder: “Vi opfordrer indtrængende til øjeblikkelig ophævelse af sanktionerne mod Syrien og til at give adgang til samtlige fornødenheder, så sanktionerne ikke bliver til en forbrydelse mod menneskeheden.”

Den 17. februar blev der udsendt et åbent brev fra en gruppe trosbaserede organisationer i USA. I brevet står der bl.a. følgende:

“Derfor beder vi som et trossamfund Kongressen og administrationen om at:

- “Ophæve sanktionerne for at fremskynde leveringen af bistand, åbne kommerciel adgang og udvide nødhjælpen til civile i nød.
- “Fjerne solnedgangs-klausulen på 180 dage for den nye generelle licens for Syrien.
- “Forlænge anvendelsen af den nyligt vedtagne globale generelle tilladelse til materiel støtte i hele Syrien.
- “Fortsætte kommunikationen med syriske og FN-kolleger under indsatsen i forbindelse med jordskælvet, og arbejde for at åbne nye grænseovergange for personale, så de kan få adgang til det nordlige Syrien.
- “Udstede garantier til finansielle institutioner og hjælpeorganisationer for at lette nødhjælpen i Syrien.

- “Koordinere åbningen af bankforbindelser for at hjælpe ngo’er og internationale ngo’er med at få hjælpen frem til de steder, hvor der er behov for den; herunder overførsler fra familier.
- “Tildele yderligere midler til USAID- og FN-programmer for at støtte Tyrkiet og Syrien i forbindelse med jordskælvets håndtering og genopretning.”

Brevet blev underskrevet af Alliance of Baptists; American Friends Service Committee (AFSC); Churches for Middle East Peace (CMEP); Community of Christ; Congregation of Our Lady of Charity of the Good Shepherd, U.S. Provinces; Evangelical Lutheran Church in America; Friends Committee on National Legislation (FCNL); Global Ministries of the Christian Church (Disciples of Christ) og United Church of Christ Maryknoll Office for Global Concerns; Mennonite Central Committee U. S. (MCC); National Advocacy Center of the Sisters of the Good Shepherd; Pax Christi USA; Presbyterian Church (USA); The United Methodist Church-General Board of Church and Society; Unitarian Universalist Service Committee (UUSC); og United Church of Christ, Justice and Local Church Ministries.

Vores mission i den “tektoniske proces”, der rammer hele planeten

Den 27. februar 2023 (EIRNS) – Ruslands udenrigsminister Sergey Lavrov mødtes mandag den 27. februar med lederne af udenrigsministeriets afdelinger i Ruslands regioner, og han rapporterede til dem, at der er en “geopolitisk tektonisk

proces" i gang på verdensplan, hvor omkring 20 nationer har udtrykt interesse for at slutte sig til BRICS og Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO). Dette er ikke blot et spørgsmål om organisatorisk tilhørsforhold, bemærkede Lavrov, men et globalt oprør mod kolonial udplyndring og den unipolære "regelbaserede orden":

"De lande, der føler sig uafhængige og lader sig lede af nationale interesser frem for af andres luner, tolker den igangværende udvikling som en geopolitisk tektonisk proces, hvilket i realiteten tilskynder dem til at alliere sig med de lande, som de betragter som deres ligesindede partnere. I den henseende har vi et vidtstrakt potentiale for interaktion med vores kollegaer." Lavrov tilføjede, at "vi nu omtaler [disse lande] som den Globale Majoritet ... [som] omfatter giganter som Kina og Indien og flere af vores andre internationale partnere."

(https://www.mid.ru/en/foreign_policy/news/1855657/)

Ugen med anti-krigsdemonstrationer i USA og Europa, der indledtes i Washington den 19. februar og fortsatte helt frem til luftbasen Ramstein i Tyskland den 26. februar, udgør en særlig afspejling af den nævnte globale proces. Antallet af deltagere var større eller mindre, afhængigt af stedet, men det der kendetegnede samtlige demonstrationer, er den åbenhed, som det store flertal af deltagerne udviste i forhold til at overveje idéer, som de ikke tidligere var villige til at overveje. Der var en følelse i luften, som var vanskelig at beskrive, og som mange deltagere omtalte, og som de ofte tilskrev det nye ved at "venstre" og "højre" forenede sig om et fælles mål om at stoppe atomkrig.

Men hvad der er undervejs udgør mere end dette. Folk er i stigende grad klar over, at krisen er langt værre end hvad de tidligere havde forestillet sig, og at de har brug for nye idéer, nye løsninger og nye tilgange, hvis en katastrofe skal undgås.

Derfor lyttede folk til Lyndon LaRouches repræsentanter – fra Washington til Ramstein – på en måde, som de selv fandt overvældende.

Det, der driver denne “tektoniske proces” over hele planeten, er sammenbrudskrisen i hele det transatlantiske økonomiske system, og det er løsningen på dette underliggende forhold, som er LaRouches afgørende og enestående rolle.

Se på de vestlige finanscentre. Markederne er trængt ind i en “dødszone”, ifølge en topanalytiker for Morgan Stanley, en af de “fire store investeringsbanker” (JPMorgan Chase, Goldman Sachs, Citigroup og Morgan Stanley). Siden oktober har der været et “spekulationsvanvid”, rapporterede han, baseret på den satsning, at den amerikanske centralbank snart ville afslutte den “kvantitative stramning” og igen oversvømme markederne med gratis kontanter. Men Fed fortsætter med at hæve renterne.

Se på udviklingssektoren. Stigende renter forårsager langt større skade der, da de betyder fallitter og økonomisk og socialt sammenbrud for mange lande. Argentinas centralbankrente er mere end fordoblet på et år og ligger nu på 75 %; inflationen er ude af kontrol med 99 %. Nigerias rentesats er steget med over 50 % på et år og ligger nu på 17,5 %, mens inflationen er på 22 %. Iran har indført en stabil rentesats på 18 %, men sanktioner og finansiel krigsførelse har været med til at udløse en inflation på 53 %, og massiv kapitalflugt er blevet igangsat. Værdien af valutaen rial er faldet fra 32.000 for en dollar i 2015 til 600.000 for en dollar i dag – en devaluering på 95 %.

Europa er ikke meget bedre. Ifølge en nylig undersøgelse fra Bloomberg vil energikrisen koste Tyskland 1 billion dollars i 2030 – som følge af afbrydelsen af billig russisk naturgas og den vanvittige energi-“omstillingspolitik” med afskaffelse af atomkraft og kul. For at nå deres mål skal de installere solpaneler, svarende til 54 fodboldbaner hver dag, og bygge 27

vindmølleparker på land og 4 havvindmølleparker til havs om ugen!

Syrien er et eksempel på, hvordan dette system har omdannet en hel nation til en slagmark. Efter 12 års krigsførelse og sanktioner, der drev 90 % af befolkningen ud i fattigdom, opretholder USA sine kriminelle Caesar-sanktioner, selv efter at jordskælvene har hærget Syrien og Tyrkiet. Den administrerende direktør for Verdensfødevareprogrammet, David Beasley, besøgte Tyrkiet og beskrev situationen i begge lande: "Der er kun én måde at beskrive det jeg så i dag: apokalyptisk." Han opfordrede indtrængende til, at fødevarerleverancer til Syrien skal foregå "ad alle veje – uden nogen begrænsninger".

Vi støtter Beasleys opfordring, men der er behov for mere end det. Caesar-sanktionerne må straks ophæves; de amerikanske tropper skal omgående trækkes ud af landet, som krævet i en resolution fra Repræsentanternes Hus, der blev fremlagt af det amerikanske kongresmedlem Matt Gaetz (R-FL) den 22. februar; og de amerikanske besættelsesstyrkers ulovlige tyveri af syrisk olie og korn skal bringes til ophør nu.

Mere generelt må den voksende krigsmodstand, der er begyndt at gøre sig gældende i Vesten, omdefinere sin egen mission. Som Helga Zepp-LaRouche formulerede det kortfattet i sidste uge: "Det er ikke godt nok bare at være imod krigen. Det store spørgsmål er: Hvordan kan vi som menneskelig art skabe en orden, der muliggør samarbejde og sameksistens mellem alle nationer på denne planet, til gavn for alle?"

Frigør menneskehedens hemmelige våben: LaRouche- bevægelsen!

Den 22. februar 2023 (EIRNS) – Der går en rød tråd gennem en række af begivenheder i denne uge – fra “Rage Against the War Machine”-mødet i Washington, D.C. den 19. februar, til Schiller Instituttets arrangement den 21. februar om det presserende behov for at ophæve sanktionerne mod Syrien (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230221), til FN’s Sikkerhedsråds drøftelse af Nord Stream-eksplosionerne (<https://media.un.org/en/asset/klw/klwbhft76f>), til CGTN’s samtale med en koordinator fra Schiller Institutet om Nord Stream-bomberne, til den udfordring, som José Vega i onsdags rettede mod Hakeem Jeffries, lederen af mindretalsgruppen i Repræsentanternes Hus i den amerikanske kongres, (<https://twitter.com/JosBtrigga/status/1628551725660442624>), til Schiller Instituttets arrangement i torsdags om at undersøge afsløringerne om Nord Stream med det formål at stoppe verdenskrigen (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230223), og til de kommende antikrigs- og anti-NATO-arrangementer i den kommende weekend den 25.-26. februar i hele Europa.

LaRouche-bevægelsen skiller sig ud i verden i dag ved sin vedvarende, engagerede indsats – dag ud og dag ind – for at skabe og anvende flanker for at forhindre en global atomkrig og indføre en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur baseret på menneskeartens sande, vidunderlige natur.

Hvis der ikke iværksættes de nødvendige initiativer til forandringer, vil aggressionsniveauet simpelthen stige, som det fremgår af sikkerhedskonferencen i München og præsident Bidens rejser til Kiev og Polen, og af Liz Truss’ og Boris

Johnsons fremstød for at sikre, at kampvogne ruller og jetfly sendes til Ukraine. Disse galninge truer hele verden med en udslettende atomkrig, selv om de tilintetgør Ukraines militær, infrastruktur og befolkning, der lever under hvad der reelt er en NATO-besættelsesstyrke.

Ødelæggelsen af europæisk industri og energisektor, de tocifrede inflationsniveauer, forstyrrelserne i den globale handel, truslen om atomvinter – alt dette er risikoen værd, mener NATO's ledere, for at vinde et episk opgør med verdens største atommagt, tilsyneladende alt sammen på grund af administrationen af nogle få regioner i den østlige del af et land, som de fleste mennesker sandsynligvis ikke kunne have udpeget på et landkort før for et år siden.

Truslen mod det døende transatlantiske finansimperium og alternativet til den sikre død, som dette imperium ville afstedkomme, ses i LaRouche-bevægelsens tredive års arbejde for at organisere en fornyet forståelse af økonomisk forbundethed, et højere udviklingskoncept: Verdenslandbroen.

Afsløringen af sandheden om Nord Stream-rørledningerne kan udgøre en nødudgang fra krigen, en mulighed for at vælge en ny vej. En anden mulighed består i Kinas forestående præsentation af forslaget til opnåelse af fred i Ukraine.

I dag, torsdag, afholder Schiller Instituttet et onlinearrangement fra kl. 13.00 til 15.00 Eastern: "Undersøg Nord Stream-afsløringerne: Stop 3. Atom-Verdenskrig!" (https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230223)

Se begivenheden på Schiller Instituttets websted.

POLITISK ORIENTERING den 8. februar 2023: NATO's bluf og løggen om Ukraine krakelerer. Lad os undgå verdenskrig og i stedet samarbejde.

Med formand Tom Gillesberg.

Lydfil:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2023/02/Stemme-052.mp3>

Brasiliens Lula foreslår en international alliance for fred

Den 31. jan. 2023 (EIRNS) – Brasiliens præsident, Lula da Silva, meddelte, at han anser det for nødvendigt, at en gruppe af nationer går sammen om at udarbejde en fredsaftale for Ukraine. I en tale mandag meddelte Lula, at han havde haft drøftelser med Scholz og Macron og agter at indlede forhandlinger med andre om visionen for at udforme en ny gruppe af nationer – i lighed med dannelsen af G20 for at løse den økonomiske krise i 2008 – for at opnå fred mellem Rusland og Ukraine. Verden har brug for “en gruppe af mennesker, der

ønsker at opnå fred på planeten”, erklærede præsidenten. “Mit forslag er, at vi opretter en gruppe af lande, som sætter sig til bords med Ukraine og Rusland for at forsøge at finde fred... Det vi skal gøre er at danne en gruppe, der er stærk nok til at blive respekteret ved et forhandlingsbord – og sætte sig ned med begge parter.”

Der skal være “et G20 for at håndtere ... konflikten mellem Rusland og Ukraine”, forklarede han. Han tilbød Brasilien som frivillig til opgaven og nævnte Kina, Indien og Indonesien som lande, der potentielt kunne spille en vigtig rolle, og oplyste at han ville drøfte den “ekstremt” betydningsfulde rolle, som Kina spiller, med præsident Xi.

Med hensyn til årsagen til konflikten pegede Lula på Irak, hvor udgangspunktet for krigen viste sig at være en løgn. “Jeg er af den opfattelse, at grunden til krigen mellem Ukraine og Rusland skal klarlægges – om den skyldes NATO, eller landområder, eller optagelse i EU... Verden mangler information.”

Verden bør påskønne dette initiativ fra præsident Lula!

Lande i de nye institutioner i det såkaldte Globale Syd – institutioner som f.eks. Den alliancefri Bevægelse – har den moralske autoritet og en betydelig repræsentation af den globale befolkning, der kan stille krav om en omfattende fred og en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som foreslået af Helga Zepp-LaRouche.

“Drivkraften bag denne krigsfare er det neoliberale finanssystems forestående opløsning, som nu er gået ind i den hyperinflationære fase, som følge af mange års likviditetsindsprøjtninger i det monetære system og af “Great Reset”-politiken”, skrev hun i en artikel til Bandung Spirit-konferencen, der fandt sted i Indonesien i november sidste år.

“Det er ... hensigtsmæssigt, at De alliancefrie lande udtaler sig med én stemme ved næste begivenhed, nemlig på G20-

konferencen i Indonesien i november (eller på en ekstraordinær samling i FN's Generalforsamling, hvis den indkaldes i en hastesituation), og at de kræver en ny sikkerhedsmæssig og økonomisk arkitektur, der tager hensyn til alle landes interesser", foreslog hun. "Det er et gennemprøvet princip i historien, at fredstraktater udelukkende fungerer, hvis de tager hensyn til de enkelte parters interesser, som det var tilfældet med den Westfalske Fred." (I den rette sammenhæng kunne selv Ukraine og Storbritannien finde legitime nationale formål).

Præsident Lulas forslag omhandler den form for gruppering, som Zepp-LaRouche skitserede.

Der er således store muligheder for at forandre USA, og der er også den utrolige kraft, fra stemmer uden for konflikten til at gøre sig gældende for menneskeheds interesser. De 120 medlemmer af Den alliancefri Bevægelse omfatter 4,5 milliarder mennesker, hvilket er et flertal af menneskeheden. Hvis man tilføjer observatører herfra, kommer det samlede antal op på 6,5 milliarder.

Det er på høje tid, at disse menneskers stemmer får indflydelse på historiens gang, så de kan ændre den farlige risiko for atomar udryddelse.

Foto: michelle guimarães, Pexels CC0

“At fremme samarbejdet i en splittet verden”

Den 18. januar 2023 (EIRNS) – Det er overskriften, som CGTN har placeret på en 14 minutter lang video-kommentar af

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, der blev lagt ud den 18. januar både på news.cgtn.com og på CGTN's YouTube-kanal, som har næsten 3 millioner abonnenter verden over.

I sine bemærkninger udtalte Zepp-LaRouche følgende:

“Selv om det er meget vanskeligt at forudsige det nøjagtige tidspunkt, hvor den systemiske krise i det neoliberale system vil nå til vejs ende, kan det ikke udelukkes, at beslutningen om at foretage en fuldstændig reorganisering af det internationale finanssystem kunne trænge sig på dagsordenen i dette år 2023.” Hun fortsatte: “Jeg tror derfor, at det er meget muligt, at finanskrisen i løbet af 2023 kommer til at blusse endnu mere dramatisk op, og at det vil være det rette tidspunkt til at sætte kombinationen af det Globale Sikkerhedsinitiativ og det Globale Udviklingsinitiativ [foreslået af Kinas præsident Xi Jinping] på den internationale dagsorden.”

Ugens begivenheder bidrager til at fremhæve, hvor presserende det øjeblik er, som Zepp-LaRouche beskriver. World Economic Forum har været samlet hele ugen i Davos i Schweiz for at udstede bankernes marchordre om udplyndring og krig til Vestens finansielle og politiske etablissement. Et af deres centrale budskaber er behovet for at forsyne Ukraine med samtlige tunge våben og anden støtte, der er nødvendig for at sikre en evig NATO-ledet kødhakker-krig mod Rusland – uanset omkostningerne for Ukraine og hele Europa og uanset den voldsomt stigende fare for at udløse en atomkrig.

Ukraines præsident Zelenskij talte til mødet via video, og hans kone samt amerikanske kongresmedlemmer og repræsentanter for Biden-administrationen var personligt til stede for at slå et slag for alle de våben, man kunne skaffe. Tillige sendte den 99-årige Henry Kissinger en video med en opfordring om at sende flere våben til Ukraine, og at Ukraine på sigt formelt bliver optaget i NATO.

Fredag den 20. januar, den dag WEF afsluttes, har det nyligt udvidede Global NATO til hensigt at fastsætte de fornødne betingelser for den næste fase af deres aggression mod Rusland og Kina på det tredje møde i Ukraines forsvars kontaktgruppe på luftbasen Ramstein i Tyskland. Her vil forsvarsledere fra næsten 50 lande samles for at modtage deres retningslinjer fra London og Washington. Et kritisk spørgsmål er, om den tyske regering endelig vil give helt efter for Londons og Washingtons krav om at sende sofistikerede tunge våben til Ukraine. Kievs borgmester, Vitali Klitschko – en sværvægtsbokser af profession – er håbefuld. Han sagde til AFP, at “jeg håber, at det [Ramstein-mødet] vil blive meget godt for Ukraine. Uofficielt oplever jeg meget gode og positive signaler.”

Rusland forbereder sig militært og arbejder samtidig på at organisere alternativer til det kollapsende vestlige finanssystem. Forsvarsminister Shoigu bekendtgjorde i går planer om at øge størrelsen af Ruslands stående hær fra 1,15 millioner til 1,5 millioner. Udenrigsminister Sergey Lavrov meddelte på en pressekonference i dag, at Rusland er ved at opbygge økonomiske alliancer med “lande [der] er ved at blive udviklet økonomisk... Se på Kina og Indien (vores strategiske partnere), Tyrkiet, Brasilien, Argentina, Egypten, mange lande på det afrikanske kontinent. Der er potentialet for udvikling ... enormt. Nye centre for økonomisk vækst er ved at blive dannet.” Lavrov tilføjede: “Inden for rammerne af vores kontakter gennem SCO, BRICS, CIS, EAEU, i samarbejde med sammenslutningerne i Asien, Afrika og Latinamerika, forsøger vi på alle mulige måder at opbygge nye former for gensidig forståelse...”.

Zepp-LaRouches CGTN-kommentar, som i sin helhed er tilgængelig i Dokumentation, indeholdt en detaljeret programmatisk køreplan for, hvordan man kan opbygge sådanne “nye former for samspil”, en ny international udviklings- og sikkerhedsarkitektur. Schiller Instituttets grundlægger

konkluderede ved at understrege behovet for et afgørende paradigmeskift:

“Der er behov for en stor vision om, hvordan der kan fremlægges en løsning, som imødegår samtlige store problemer samtidigt... Jeg mener, at vi er nået til et punkt i menneskehedens historie, hvor vi virkelig må tage den internationale orden af relationer mellem nationerne alvorligt, og overveje hvordan vi kan organisere dem på en sådan måde, at vi kan leve som en selvstyrende art, der er begavet med kreativ fornuft.”

Link til
video: <https://news.cgtn.com/news/2023-01-18/WEF-2023-Fostering-cooperation-in-a-fragmented-world-1gHl9T2Q2Q0/index.html>

**Schiller   Instituttets
konference, 4. februar kl 16
eller senere.**

**Fornuftens tidsalder eller
menneskehedens
tilintetgørelse?   Nu   med
opdateret program!
Se også 2. panel her.**

Panel 2:

Den 17. januar 2023 (EIRNS) – Schiller Instituttet offentliggjorde i dag invitationen til en international (online) konference den 4. februar:

The Age of Reason or the Annihilation of Humanity?

Schiller Instituttets konference

Den 4. februar 2023

To paneler, live kl. 16-19 og kl. 20-23 dansk tid eller senere.

Vi befinder os midt i en epokegørende forandring, men meget forskellig fra den som den tyske kansler Scholz har omtalt. Vi befinder os i slutningen af den koloniale undertrykkelses æra. Landene i det Globale Syd kræver nu deres medfødte ret til udvikling.

Den gamle orden, som hverken overholder regler eller er i orden, forsøger at forhindre en ændring af status quo, som beskytter milliardernes rettigheder, men ignorerer de milliarder af mennesker, der lider under armodet.

Der er nu et forsøg på at etablere et Globalt NATO gennem et sammenkoblet netværk af militære traktater, NATO-EU-aftalen, AUKUS (Australien-UK- US-partnerskabet), den britisk-japanske "aftale om gensidig tilgængelighed", som mere og mere ligner en march mod et globalt opgør med Rusland og Kina, hvis fremgang ses som en eksistentiel trussel. Ifølge folk som Evan Ellis, der er USA's War College's førende ekspert i forholdet mellem Latinamerika og Kina, vil der senest i år 2027 opstå en uundgåelig krig mod Kina om Taiwan, og denne krig vil have global karakter. Ellis hævder derfor, at de latinamerikanske lande ikke kan tillades at samarbejde med Kina, fordi de mange infrastrukturprojekter i regionen vil blive udnyttet af Kina i den forventede globale konflikt som "mellemliggende stationeringsbaser" for angreb på USA's forsyning af fødevarer og vigtige mineraler eller måske direkte "mod USA's

kerneland”.

Det burde stå klart for ethvert fornuftigt menneske at: Den globale krig vil blive en atomkrig, og det vil medføre civilisationens afslutning. Så det er fuldstændig vanvittigt at planlægge en sådan. Og at nægte landene i det Globale Syd adgang til samarbejde med BRI (“Bælte- og Vej-Initiativet”), som for første gang indgyder håb til udviklingssektoren om at overvinde fattigdom og underudvikling, er decideret ondskabsfuldt.

Det er derfor mere presserende end nogensinde før at samle de fredelige kræfter i alle verdens lande, som forstår, at vi er nødt til at skifte til et nyt paradigme i internationale forbindelser. Vi er absolut nødsaget til at overvinde geopolitikken, som førte til to verdenskrige i det 20. århundrede. Vi må gennemføre en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til sikkerhedsinteresser for hvert enkelt land på planeten – en lektie, vi burde have lært af den Westfalske Fred – og vi må indse, at der ikke kan være fred uden udvikling.

Vi må drøfte de principper, som menneskehedens fremtidige orden kan bygges på, så vi kan blive i stand til at forvalte vores samfund. Den fremtidige verdensorden bør garantere liv og kreativt afsæt for alle mennesker på planeten og skal derfor gøre op med sult, fattigdom og underudvikling. Vi er nødt til at udtænke og skabe institutioner, der kan realisere disse mål. Der findes mange nyttige historiske referencepunkter for opbygningen af en ny orden, f.eks. FDR’s oprindelige intentioner med Bretton Woods-systemet, der skulle øge levestandarden markant i landene i det Globale Syd, såvel som FN-pagten. Der er forslagene fra Kina om GSI, det Globale Sikkerhedsinitiativ, og GDI, det Globale Udviklingsinitiativ.

Vi er helt klart nået til en korsvej i menneskehedens historie, hvor vi enten udsletter os selv i en global atomkrig, eller også indser vi vores potentiale som den eneste

hidtil kendte kreative art i universet og derfor søger en løsning, der overvinder de nuværende konflikter ved at etablere et højere niveau af fornuft. Et godt eksempel på denne tankegang blev skænket verden af Nikolaus af Cusa med hans "Coincidentia Oppositorum", Modsætningernes Sammenfald, som går ud fra en forståelse af, at den Ene har en højere magt end de Mange. Dette er grunden til, at Pave Frans' tilbud om at stille Vatikanets lokaliteter til rådighed for omgående fredsforhandlinger uden forhandsbetingelser mellem Rusland og Ukraine må støttes.

Det er på høje tid, at vi bringer den politiske, økonomiske og sociale orden på jorden i overensstemmelse med universets sande fysiske love, hvilket også vil give anledning til en ubegrænset optimisme med hensyn til den kreative lovmæssighed, der ligger til grund for skabelsen. Hvis vi ændrer vores tankegang på dette område, kan vi forme vores fremtid i en grad, som kun få mennesker i dag har en anelse om. Vi kan snart anvende kernefusionskraft kommercielt og løse energiknapheden; vi kan samarbejde om at gøre Afrika til fremtidens lovende kontinent; vi kan samarbejde om international rumforskning og -rejser; vi kan forøge levealderen ved at opdage helbredelsesmetoder for mange sygdomme, og vi kan skabe en ny kulturel renæssance for at fejre vores arts kreativitet, for blot at nævne nogle få af de mange vidunderlige ting, som vi vil kunne udrette.

For at drøfte disse forskellige muligheder, der byder sig til på dette brydningspunkt i historien, opfordres du til at deltage i vor forestående konference!

Nedenstående er et foreløbigt program for Schiller Instituttets konference "The Age of Reason or the Annihilation of Humanity?", der finder sted den 4. februar.

Panel 1: How Nuclear World War III Can Be Avoided

Saturday, 10:00 am EST; 4:00 pm CET

Music

Moderator: Dennis Speed, The Schiller Institute

Helga Zepp-LaRouche (Germany), Founder, The Schiller Institute: "How to Avoid Nuclear War: The Nature of Man"

H. E. Donald Ramotar (Guyana), former President of Guyana: "Russia/Ukraine and its Importance for the Global South"

Amb. Chas Freeman (United States), former Ambassador to Saudi Arabia, former Deputy Chief of Mission to China: "We Must Change America to Avert War"

Dr. Jur. Wolfgang Bittner (Germany), Jurist, Author: "We Are in War Mode"

Sam Pitroda (U.S./India), Telecom and IT Innovator; "Potential for Peace in a Hyperconnected World"

Diane Sare (United States), candidate for U.S. Senate (New York); **Nick Brana** (United States), National Chairman, People's Party; **Angela McArdle** (United States), Chairwoman, Libertarian National Committee: "Can Americans Put Aside Their Divisions to Stop Nuclear War?"

Religious Leaders (United States)

Question and Answer Session

Panel 2: The Name of Peace: A New Security and Economic Development Architecture

Saturday, February 4, 2023, 2:00 pm EST; 8:00 pm CET

Moderator: Dennis Small, The Schiller Institute and Executive Intelligence Review (EIR)

Jacques Cheminade (France), President of Solidarité et Progrès party, former Presidential candidate: "LaRouche's Design for the New Paradigm"

Shakeel Ahmad Ramay (Pakistan), CEO, Asian Institute of Eco-Civilization Research and Development: “Sustainable Peace through Inclusive Development: A Case Study of GDI and GSI”

Prof. Liu Haifang (China), Beijing University: “EU-China-Africa Relations and the New Architecture”

Dr. Fred M'membe, (Zambia), President of the Socialist Party of Zambia; former editor, Zambia Post; former Presidential candidate

Elison Karuhanga (Uganda), Attorney; Expert in Energy Law; former State Attorney, Directorate of Civil Litigation, Attorney General's Chambers.

Prof. Yoro Diallo, (Mali/China), Executive Director, Center for Francophone Studies, Director, African Museum, Institute of African Studies, Zhejiang Normal University, China: “Sino-Africa Cooperation: Building a Community of Peace and Shared Development”

Marcelo Muñoz (Spain), Founder and President Emeritus of Cátedra China think tank, “If Europe Decouples from China, It Will Sink into Poverty”

Julio De Vido (Argentina), former Minister of Planning and Public Investment, former member of Congress: “BRICS-Plus: Bringing the Belt and Road Initiative into the Americas”

Pedro Pinho (Brazil), President, Association of Petrobras Engineers (AEPET): “Brazil Must Back its BRICS Partners to End the Unipolar World Order”

Celeste Sáenz de Miera (Mexico), Secretary General, Mexico Journalists Club

Question and Answer Session

Tilmelding: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20230204

Kina reagerer skarpt på møderne mellem USA og Japan

Den 16. jan. 2023 (EIRNS) – Når man anmodede Kina om at svare på to spørgsmål, det første var den “fælles erklæring fra den amerikanske og japanske sikkerhedsrådgivende komité ('2+2')” under USA's og Japans forsvars- og udenrigsministre, om “Kinas igangværende og accelererende udvidelse af sit atomarsenal”, var udenrigsministeriets talsmand, Wang Wenbin, direkte: “Kina er fast besluttet på at føre en defensiv atomstrategi. Vi har overholdt vores løfte om ‘afståelse fra første anvendelse’ af atomvåben til enhver tid og under alle omstændigheder og betingelsesløst, ikke at anvende eller true med at anvende atomvåben mod ikke-kernevåbenstater eller atomvåbenfri zoner. Kina er den eneste af de fem atomvåbenstater, der har fremsat disse løfter.... Så længe et land ikke anvender atomvåben mod Kina, har det intet at frygte med hensyn til at blive truet af Kinas atomvåben. Dette er den mest meningsfulde gennemsigthed, et land kan tilbyde.”

Wang havde yderligere kommentarer om Japan i forbindelse med den fælles erklæring fra præsident Biden og premierminister Kishida: “Japans militaristiske fortid, der er præget af ødelæggende angrebskrige og brutale forbrydelser mod menneskeheden, har bragt ubeskrivelig lidelse over dette område og andre steder. I stedet for at drage seriøse erfaringer fra sin fortid har Japan udvist en farlig tendens til at opruste igen, med kraftige forøgelse af de årlige forsvarsudgifter for 11. år i træk og konstante justeringer af sin forsvarspolitik med henblik på en militær fremdrift. For

at retfærdiggøre sin aggressive militære opbygning har Japan fejlagtigt opildnet de regionale spændinger. Det forsøger tilmed at inddrage NATO i Asien og Stillehavsområdet. Alt dette får folk til at spekulere på, om Japan er ved at løsrive sig fra efterkrigstidens fredelige udvikling og frygte den voksende fare for, at historien gentager sig. Vores budskab til Japan: Enhver, der forsøger at risikere og sætte sikkerheden og stabiliteten i Asien-Stillehavsområdet på spil, vil blive forkastet og trængt tilbage af lande i hele regionen.

“USA prædiker den såkaldte ‘regelbaserede orden’”, fortsatte han, “men er uovertruffen, når det kommer til at underminere disse internationale regler og vilkår. Fra uberettiget invasion af andre lande, til vilkårlige, ensidige sanktioner, fra store restancer til FN’s løbende budget til bevidst at forhindre udnævnelsen af nye dommere til WTO’s appelinstans, fra tvangsdiplomati til at sammensætte ekskluderende blokke, gennem demonstration af magt i Asien og Stillehavet ved at indsætte krigsskibe og militærfly til at åbne Pandoras æske med hensyn til spredning af atomvåben, beviser kendsgerningerne gang på gang, at USA i virkeligheden er ligeglad med regler og orden. De bekymrer sig kun om én ting – nemlig at fastholde USA’s overherredømme. Enhver eksisterende regel, der står i vejen for USA’s interesser, vil blive ignoreret, erstattet eller endog smidt ud af vinduet, selv om den er foreslået og udarbejdet af USA selv.”
(https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/xwfw_665399/s2510_665401/2511_665403/202301/t20230116_11009085.html)

Foto: Karolina Grabowska, Pexels, CC0

Russiske embedsmænd: Vesten er i mindretal og frygter samarbejdet mellem Rusland og Asien

Den 10. jan. 2023 (EIRNS) – Lederen af det Russiske Sikkerhedsråd, Nikolay Patrushev, og den russiske Viceudenrigsminister, Andrey Rudenko, gav udtryk for deres synspunkter om, at et voksende flertal i verden efterhånden afviser det regelbaserede internationale system, der er påtvunget af Vesten, og nu efterstræber at samarbejde med andre nationer gennem de nye, fremvoksende strukturer som BRICS, ASEAN og SCO.

I en kommentar til den vestlige neoliberale politiske fiasko med hensyn til at sikre samarbejde mellem nationer udtalte Nikolay Patrushev den 10. januar til Argumenti i Fakti (aif.ru):

“Der forefindes strukturer, som er designet til at påvirke denne situation i hensigtsmæssig retning. Det er FN og FN's Sikkerhedsråd”, bemærkede Patrushev. Han fortsatte med at fremføre, at efter hans mening “bliver sådanne sammenslutninger som SCO, BRICS, ASEAN og tilsvarende i stigende grad populære”, rapporterede TASS.

“Vesten er imidlertid ikke interesseret i effektiviteten af deres virke. De angelsaksiske lande forsøger som besatte at presse verdenssamfundet til at antage, at disse institutioner har haft deres tid, og at de bør efterleve deres (angelsaksernes *-red.*) opfundne regler”, sagde Patrushev. Han erklærede, at de der er uenige med Vestens herredømme “bliver stemplet som ‘slyngelstater’, ‘terroristlande’ eller stater, der udgør en trussel mod den nationale sikkerhed...”.

“Samtidig bemærker de vestlige lande ikke, at de efterhånden er i mindretal, fordi verden allerede er blevet træt af den strategi med magt og trusler, som de anvender”, understregede Patrushev.

I sideløbende kommentarer anførte Andrey Rudenko, at det stigende samarbejde mellem Rusland og de asiatiske nationer, som tiltrækkes af disse nye strukturer, er et “mareridt” for Vesten. Rudenko sagde til Izvestia, ligeledes den 10. januar:

“Det vigtigste politiske og økonomiske mareridt for Vesten inden for rammerne af dets strategiske antirussiske linje – uanset om den gennemføres på baggrund af den særlige militære operation eller udspringer af andre dybereliggende motiver – er vores dynamisk spirende relationer med Asien”, rapporterede TASS.

Rudenko tilføjede, at den moderne verden ikke ønskede at “følge de spilleregler, som Vesten har pålagt”. “Positivt orienterede lande har ikke travlt med at melde sig ind i nye lukkede ‘koalitioner af ligesindede’, at kaste ressourcer i blokordninger, at nære Washingtons og dets allieredes geopolitiske og geoøkonomiske ambitioner”, sagde diplomaten og bemærkede, at de asiatiske lande var styret af principper om nationernes velfærd og velstand, og ikke geopolitisk rivalisering.

Foto: Pixabay, CC0

Kan vi være vores egen

julegave? Løftet om fred i en tid med selvdestruktion

Den 23. dec. 2022 (EIRNS) – På juleaftensdag: Løftet om fred i en æra med selvdestruktion

Verden står nu enten på tærsklen til en ny æra eller på afgrundens rand. I de kommende dage formanes tilhængere af kristendommen, katolikker, protestanter og ortodokse, af deres tro til ikke blot at fejre, men også til at tænke. De opfordres til ikke blot at reflektere, men også til at "besinde sig" og vende tilbage til den snævre vej til den mission, for hvilken Kristus blev "født for at dø og genopstå". Traditionelt siges det, at verden dengang for over to tusind år siden lå "i synd og vildfarelse og længtes efter en forløsning, som havde været uopnåelig generation efter generation, indtil Kristi fødsel og derefter mission. Da foreslog Jesus en "ny frelse" for menneskeheden, en måde, hvorpå menneskeheden kunne frigøre sig fra den ubrudte cyklus af selvdestruktion: "Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, af hele din sjæl og af hele dit sind." Dette er det første og store bud. Og det andet er lig med det: Du skal elske din næste som dig selv."

I vor tid er denne foragtede fredsmision, denne smalle vej, den eneste sikre vej ud af den atomare ødelæggelse. Ingen hedonistisk/lykkesøgende gevinstberegning vil fungere, netop fordi den er baseret på snyd, som Angela Merkels bekendelse så lummert og arrogant erklærede til verden. I den nedre verden, som nu er vores verden, er der ingen udvej, ingen pragmatisk løsning, der vil være tilstrækkelig.

Hvordan kan man i den nuværende krise "hugge en sten af håb ud af et bjerg af fortvivlelse"? London Economist's utilfredshed med pavens fredsiniciativer er et kærkomment tegn på, at vi er på rette vej. De skriver: "Det er tydeligt, at Frans'

bestræbelser på at positionere sig som mægler mellem Rusland og Ukraine er mislykkedes. Paven er en outsider i et sammenstød mellem to overvejende ortodokse lande. Han har også gentagne gange fjendtliggjort både ukrainere og russere med sine udtalelser og udeladelser.” Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttets hensigt om at genindføre Nikolaus af Cusas metode for Modsætningernes Sammenfald i diplomatiet til en tankeløs verden, er det egentlige indhold af hendes “Ti principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur”.

Den neokonservative (dvs. “trotskistiske” permanente revolution/permanente krigsmager) London Economist, kan ikke håndtere idéen: Det er ikke “mægling mellem”, men over, og i alle nationers interesse. Det er ikke “Rusland og Ukraine”, men som Vatikanets udenrigsminister, kardinal Pietro Parolin, udtrykte det: “Hvorfor så ikke arbejde sammen om at skabe en ny, stor europæisk konference?” Han gik derefter videre: Han talte om et mere flydende diplomati, der nu har taget form, og som er opmærksom på fredsbevægelsernes bidrag – “man kan ikke forspilde den længsel efter fred, der bor i så mange unge menneskers hjerter”. Tilstedeværelsen af Agape som et tankeobjekt i en dialog mellem nationer, eksempelvis som denne dialog for nylig blev ført og løst ved pavens undskyldning til Rusland, kræver et niveau af overvejelser, der hæver sig over “åndelig ondskab i høje kredse”, også kendt som britisk geopolitik.

Vladimir Putins nøgterne vurdering af fiaskoen i hans og Ruslands forsøg på at engagere “Vesten” kom til udtryk i de bemærkninger, han fremsatte i onsdags. “For vores vedkommende har vi altid, eller næsten altid, forfulgt en helt anden tilgang og haft andre mål: Vi har altid ønsket at være en del af den såkaldte civiliserede verden. Efter Sovjetunionens opløsning, som vi selv lod finde sted, troede vi af en eller anden grund, at vi ville blive en del af denne såkaldte civiliserede verden når som helst. Men det viste sig, at ingen ønskede dette på trods af vores bestræbelser og forsøg, og det

gælder også mine bestræbelser, for jeg gjorde også disse forsøg. Vi forsøgte at komme tættere på hinanden, at blive en del af denne verden. Men til ingen nytte.” (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/70159>)

Det betyder ikke, at Putin, Rusland, Kina eller andre nationer, som alle til stadighed er mål for oligarkiske “fyrster og magter”, ikke øjeblikkeligt ville reagere positivt, hvis den politiske anskuelse, som Lyndon LaRouches 40-årige dialog med den russiske intelligentsia er et eksempel på, herunder hans “Udkast til aftalememorandum mellem USA og USSR” fra 1984 om netop de strategiske spørgsmål vedrørende en retfærdig fred mellem nationerne, nogensinde blev vedtaget af nogen synlig fraktion i den amerikanske regering. (https://larouchepub.com/eiw/public/1991/eirv18n02-19910111/eirv18n02-19910111_026-the_larouche_doctrine_draft_memo-lar.pdf)

Vores mission er at ændre forholdet mellem nationerne, fra “viljen til magt”, som i geopolitik – “Storbritannien har ingen venner eller fjender, udelukkende interesser” – til “viljen til sandhed” – “en kamp mod menneskets fælles fjender: tyranni, fattigdom, sygdom og selve krigen”.

Disse sidste ord, der er taget fra præsident John F. Kennedys åbningstale fra 1961, antyder, hvordan en sten af håb kan hugges ud af et bjerg af fortvivlelse, selv nu, sammen med Rusland, Kina og andre. Tænk på pave Paul VI’s tale til De forenede Nationer den 4. oktober 1965 – det var første gang en pave nogensinde havde talt til dette organ. “Her når vores budskab sin kulmination... aldrig mere den ene mod den anden, aldrig, aldrig mere! Var det ikke netop dette, der var formålet med FN’s oprettelse: at være imod krig og for fred? Hør de klare ord fra en stor mand, som ikke længere er blandt os, John Kennedy, som for fire år siden proklamerede: “Menneskeheden må gøre en ende på krigen, ellers vil krigen gøre en ende på menneskeheden. ... Det er nok at minde om, at millioner af menneskers blod, utallige uhørte lidelser,

unødvendige massakrer og skræmmende ruiner har sanktioneret den aftale, der forener jer med en ed, som burde ændre verdens fremtidige historie: aldrig mere krig, aldrig mere krig! Det er fred, fred, der skal styre hele menneskehedens nationers skæbne!"

(https://www.vatican.va/content/paul-vi/en/speeches/1965/documents/hf_p-vi_spe_19651004_united-nations.html)

Rusland erindrer tydeligvis, måske endnu bedre end USA, hvor meget konfrontationen i oktober 1962 ændrede verden. Fra det tidspunkt handlede JFK for at redde livet for måske hele menneskeheden, som hvert øjeblik kunne blive tilintetgjort enten på grund af overmod eller fejlvurdering. Han besluttede, at der straks skulle ske en ændring i forholdet mellem USA og Sovjetunionen på kort og lang sigt. Hans tale ved American University i juni 1963, hvor han opfordrede til en fælles amerikansk-russisk rumfartsmission, efterfulgt af hans tale ved FN i september, to måneder før han blev myrdet, viser os nu, hvor meget verden kan ændres på mindre end et år. De nye spørgsmål, der for nylig er blevet rejst om mordet på Kennedy som følge af den samtidige offentliggørelse og den fortsatte hemmeligholdelse af dokumenter; Kennedys skridt tilbage fra katastrofens rand i samarbejde med rationelle kræfter i Sovjetunionen og hans samarbejdsrelation med pave Johannes XXIII, kan fremkalde en fornyet undersøgelse af den metode, hvormed politik er blevet ført i USA siden den 22. november 1963. En sådan diskussion og fornyet undersøgelse kan endda blive grundlaget for at skabe det, som kardinal Parolin omtalte som en bevægelse blandt unge for fred.

Forestil jer et Amerika, forestil jer en verden, der er befriet fra de mentale lænker af en falsk historie, som stadig i dag binder hundreder af millioner af mennesker i deres sind. Vores insisteren på sandheden, også om den "tredje verdenskrig i flere dele", som verden i øjeblikket er ved at blive forført ind i, er den lidenskab, der kan gøre Zepp-LaRouches ti principper og den fred gennem udvikling, som de giver, til

virkelighed, på trods af skeptikerne. For at gøre dette er det blevet foreslået, at vi skal være "snu som slanger og blide som duer". Endnu en anbefaling: Som en veteran fra Birmingham- og Selma-bevægelsen (i USA) for borgerrettigheder har sagt: "Forskellen mellem en protest og en bevægelse er, når folk begynder at synge deres egne sange". "Dona Nobis Pacem" er den første af disse sange, en sang af og for hele verden, og flere vil følge.

Vi ønsker jer en glædelig og fortrøstningsfuld jul!

Foto: Aleksandr Slobodanyk, Pexels CC0

Helga Zepp-LaRouches tale til mexicanske journalister, 13. december 2022

Den 13. december 2022 (EIRNS) – Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, holdt en halv times tale til sammenslutningen af mexicanske journalister med titlen "Peace Means Respect for the Rights of Others To Develop" ("La paz significa el respeto al derecho ajeno al desarrollo").

Helga Zepp-LaRouche: Goddag. Kære Celeste Sáenz de Miera og kære sammenslutning af journalister i Mexico:

Jeg er meget glad for at tale til jer i dag, den 13. december, og jeg takker jer endnu en gang for, at I har tildelt mig prisen for "ytringsfrihed". Det betyder meget i disse dage, for ytringsfriheden er under angreb. Faktisk forsøger mange lande, hvis man ser sig omkring i verden, at kontrollere det de betegner som "fortællingen". For at give et enkelt eksempel

har EU, Europa-Kommissionen, netop udsendt retningslinjer til lærere i skolerne, hvori de instruerer dem i, at de skal "afvise" falske nyheder for eleverne, hvilket betyder, at de skal korrigere det, som de betragter som forkerte fortællinger, falske nyheder, men de skal indgyde eleverne den sande fremstilling.

Dette er et utroligt angreb på børns evne til at lære at tænke og have en dømmekraft til at skelne mellem rigtigt og forkert. Det er blot et af de mange eksempler, hvor man ser, at de forskellige institutioner, efterretningstjenester og andre forsøger at kontrollere informationen fra de sociale medier.

Så ytringsfriheden er genstand for utrolige angreb. Det kan naturligvis ikke adskilles fra det faktum, at vi formentlig befinder os i det farligste øjeblik i verdenshistorien. Det siger jeg, fordi vi står på randen af en potentiel tredje verdenskrig, som ville indebære en atomkrig. Hvis det nogensinde skulle komme til en så forfærdelig begivenhed, ville det betyde civilisationens endeligt, for hvis man gennemfører en global atomkrig, skønner forskerne, at der vil følge en global atomvinter på omkring 10 år. I den periode vil stort set alle, der ikke er døde i de første timer, dø af sult i de efterfølgende år.

Det er meget tæt på. Vi er naturligvis også meget tæt på, i den mere optimistiske variant, en helt ny økonomisk verdensorden.

Men lad mig først bruge et par sætninger på at beskrive faren. Grunden til at vi befinder os i en sådan fare, er ikke på grund af Ukraine: Ukraine er kun en brik. Det virkelige problem er, at kræfterne i det nuværende transatlantiske finanssystem ønsker at bevare kontrollen, og de er naturligvis ekstremt udfordret af Kinas økonomiske fremgang, og de forsøger at inddæmme Rusland, inddæmme Kina. Og det har stået på siden Sovjetunionens afslutning, hvor man havde et meget håbefuldt øjeblik – vi kaldte det dengang for "civilisationens

stjernestund" [Sternstunde der Menschheit], for når Sovjetunionen brød sammen, ville der have været mulighed for at etablere en international fredsorden, hvilket ville have ændret hele verdensdynamikken. Men som vi nu ved, besluttede de anglo-amerikanske kræfter at forsøge at indføre en unipolær verden og brød deres løfter til Gorbatsjov om, at NATO ikke ville "bevæge sig en tomme" mod øst. Der skete i stedet fem NATO-udvidelser, og med kuppet i 2014 i Ukraine blev den nuværende optrapning i realiteten sat i gang. Det er ikke engang tilladt at diskutere, at der var en forhistorie før krigsudbruddet den 24. februar i år.

Men nu er der sket noget utroligt, og det er, at Tysklands tidligere kansler, Angela Merkel, har givet to utrolige interviews, det ene til Der Spiegel og det andet til ugebladet Die Zeit, hvor hun indrømmede, at hun i virkeligheden aldrig – og naturligvis også Frankrig – aldrig havde haft til hensigt at følge Minsk-aftalen til dørs, og på den måde bekræftede hun det, som den tidligere ukrainske præsident Petro Porosjenko havde nævnt for blot en uge eller to siden, nemlig at de aldrig havde haft til hensigt at gennemføre Minsk-aftalen, og blot brugte perioden til at opbygge det ukrainske militær til NATO-standard. Det var i bund og grund det, som Merkel bekræftede.

Det er utroligt. Jeg synes, det er meget alvorligt, for det betyder, at hvad kan man i grunden tro på, hvis en vestlig politiker siger noget – og som bekendt skulle Tyskland og Frankrig være garanter for Minsk-aftalen, og vi har altid kritiseret, at de ikke ydede noget for at håndhæve den. Men nu viser det sig, at det hele var et skuespil.

Ruslands præsident Putin har naturligvis sagt, at han nu føler, at det var en fejl fra Ruslands side ikke at have grebet militært ind i Donbass allerede i 2014, og der var hardlinere på det tidspunkt, som grundlæggende havde presset på for at få ham til at gøre det. Og Putin havde indstillet sig på forhandlinger og troede på Tysklands og Frankrigs

løfter om, at der ville blive en Minsk-aftale.

Jeg synes, det er virkelig utroligt, og det betyder simpelthen, at alle angrebene på de mennesker der sagde, at Ukraine-historien er mere kompliceret, og at det ikke kun er Putin, der er den onde, de [disse mennesker-red.] er grundlæggende retfærdiggjorte nu, og jeg synes, at dette bør diskuteres på passende vis i de internationale medier.

Denne situation er fortsat ekstremt farlig, fordi man har nogle fjolledede mennesker i officielle militære positioner, som for nylig har haft en relativt afslappet snak om brugen af atomvåben. De forskellige russiske embedsmænd har nu sagt, at man er nødt til at genoverveje hele Ruslands doktrin, at Rusland kun vil bruge atomvåben, hvis den russiske stats eksistens er på spil, for i mellemtiden har USA flyttet en masse taktiske atomvåben ind i Europa – mange af dem i Tyskland – og det tager kun få minutter for strategiske bombefly at bære disse atomvåben ind på russisk territorium, og derfor befinder vi os igen i en situation, som den, der eksisterede i begyndelsen af 80'erne med krisen med mellemdistancemissiler, Pershing 2 og SS-20. Dengang var der hundredtusinder af mennesker på gaderne, som advarede om, at Tredje Verdenskrig var meget tæt på.

Nu er disse mennesker ikke på gaden, og det er et meget stort problem. Man kan i øvrigt også sammenligne situationen med Cuba-krisen, for disse atomvåben er kun få minutter fra Ruslands territorium, og forestil jer bare, hvad USA ville sige, hvis russerne eller kineserne havde atomvåben langs den mexicansk-amerikanske grænse.

Så fordi vi befinder os i denne utroligt farlige situation, som i øvrigt er forårsaget af, at den transatlantiske verdens finansielle system er ved at gå i opløsning, hvilket man kan se på hyperinflationen og centralbankernes absolutte paradoks: Hvis de ikke gør noget og fortsætter den kvantitative lempelse, vil hyperinflationen eskalere; hvis de forsøger at

bekæmpe inflationen med kvantitativ stramning, truer de med mange gældsatte virksomheders sammenbrud og kapitalflugt ud af de nyindustrielle markeder. Så de vakler frem og tilbage, men der foreligger ingen løsning inden for systemet.

Det er derfor, at jeg allerede for et stykke tid siden har foreslået, at vi absolut må tage fat på dette problem på en grundlæggende måde, og jeg foreslog en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal tage hensyn til sikkerhedsinteressen for hvert enkelt land på planeten, fordi ellers, hvis man undlader at gøre dette, virker det ikke. Det historiske referencepunkt er naturligvis den Westfalske Fred, som afsluttede 150 års religionskrig i Europa. Efter Trediveårskrigen, som var højdepunktet i den krig, indså folk, at hvis de fortsatte, ville der ikke være nogen tilbage til at nyde sejren, alle ville være døde, og det er en situation, der kan sammenlignes med i dag.

Så den Westfalske Fred var ekstremt vigtig, fordi den fastlagde flere absolut vigtige principper, som var begyndelsen på folkenes internationale folkeret.

Det første princip, som de nåede frem til, var, at man for fredens skyld skal tage hensyn til den andens interesser. Jeg tror ikke, at jeg fortæller jer noget nyt, for det var det princip, som også en af Mexicos største præsidenter, Benito Juárez, eftertrykkeligt erklærede, da han sagde, at fred betyder respekt for den andens interesser, både i forhold til andre individer og også i henseende til andre nationer. Det er et meget vigtigt princip, for når man tager hensyn til den andens interesser, er det muligt at skabe en fredsorden. Det var den Westfalske Fred. Hvis man ikke gør det, som i tilfældet med Versailles-traktaten, hvor man, på trods af de komplekse årsager til at det kom til Første Verdenskrig, grundlæggende erklærede Tyskland for den eneste skyldige part, og det førte naturligvis til uretfærdige krigsskadeserstatninger, som førte til hyperinflation, som var årsag til depressionen, som medførte Anden Verdenskrig. Så

hvis man ikke er retfærdig i sin fredsløsning, fører det til nye krige.

Det andet princip i den Westfalske Fred var idéen om, at man for fredens skyld må tilgive den ene eller den anden parts ugerninger for at opnå fred. For hvis man bliver ved med at gentage: "Du gjorde dette mod mig, jeg gjorde dette mod dig", bliver det en evig cirkel, og man vil ikke kunne afslutte krigen.

Det tredje princip, som var meget vigtigt, er, at statens rolle i genopbygningen af efterkrigssituationen er særdeles vigtig. Så det førte til kameralisme og en hel skole for fysisk økonomi, som vi også må overveje.

Nu har vi haft flere konferencer i Schiller Instituttet om denne idé, og hvis man ser på konferencerne og listen over talere, som er ret imponerende, i de sidste to et halvt år, kan man faktisk se, at vi er ved at danne en alliance af mennesker, der seriøst overvejer denne tilgang. Naturligvis blev jeg af mange af dem anmodet om at udarbejde en plan for, hvordan en sådan ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur egentlig ville se ud. Og selv om jeg ikke foregiver at være den eneste, der kan definere det, har jeg lavet et udkast til ti principper, som jeg mener skal overholdes, hvis man ønsker at indføre en sådan international fredsarkitektur. Jeg vil gerne nævne dem for jer, og jeg vil gerne opfordre jer til faktisk at læse teksten, for jeg tror, at det ville være utroligt gavnligt for bestræbelserne på at bevare freden og overvinde denne nuværende krigsfare, hvis der ville være en diskussion i medierne, i den akademiske verden af professorer, af folkevalgte personer, tidligere folkevalgte, og mange lande ville bidrage med at tilspørge: kan menneskeheden faktisk udstede principper, som gør det muligt for os at overleve på lang sigt?

Jeg er meget optimistisk mht., at dette kan lade sig gøre, for vi er den menneskelige art, vi har en kreativ fornuft, men det

kræver en meget bredere diskussion, end vi alene er i stand til at indlede, og derfor vil jeg bede jer om at se på disse principper, og hvis I er indforstået med dem, så giv dem videre – så meget desto bedre. Hvis I har kommentarer, er I velkomne: Vi vil oprette en underside i Schiller Instituttet, hvor vi ønsker at offentliggøre sådanne bidrag. (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>)

Jeg vil derfor fortælle jer, hvad disse principper er, i det mindste i kort form, og jeg beder jer læse dem grundigt.

Om det første princip for hvordan en sådan sikkerheds- og udviklingsarkitektur burde udformes, sagde jeg, at den skal gennemføres af et partnerskab af fuldstændig suveræne nationalstater, suverænitetetsprincippet. I dag er det naturligvis ikke tilfældet, fordi vi har overnationale institutioner, som fratager nationerne deres suverænitet, som f.eks. i tilfældet med EU, og der kan I se, at det ikke fungerer, fordi det historisk set – lad mig sige det meget kort: Princippet om suverænitet var et meget vigtigt begreb, som skulle udvikles. Det opstod ikke oprindeligt, for i Europa havde man f.eks. pavedømmet, som er globalt, og derefter havde man imperierne, Romerriget og andre imperier, og det tog lang tid, før selv de nationale monarkier kunne håndhæve deres rettigheder over for denne overnationale struktur, pavedømmet og imperiet. Det var først i det 15. århundrede, at man på grund af den første nationalstat med Ludvig XI i Frankrig havde en suveræn nationalstat, som var kendetegnet ved, at befolkningens levestandard blev fordoblet i løbet af de 20 år, som Ludvig XI regerede. Fordi man for første gang havde det princip, at det ikke kun var eliteerne, etablissementet, adelen og deres privilegier, der talte, men for første gang havde man det princip, at det fælles gode skulle øges gennem videnskab og teknologi og en stigning i bybefolkningen.

Samtidig, i det 15. århundrede, var det Nikolaus af Kues

[Cusa], en af de absolut største universelle tænkere, der for første gang skriftligt fastlagde principperne for den suveræne stat i sit skrift Concordantia Catholica. Der udviklede han for første gang, at man har et gensidigt retsforhold mellem de regerede og regeringen. Det skal formidles gennem de valgte repræsentanter, og disse repræsentanter er juridisk ansvarlige både over for de regerede og over for regeringen. Så det repræsentative system er den eneste måde, hvorpå den enkelte kan deltage i regeringen. Fordi et rent demokrati ikke fungerer, hvilket allerede Platon og Thukydides erkendte, da de fandt ud af, at demokratiets modsatte side af mønten er tyranni. Så et grundlæggende demokrati fungerer ikke, fordi man ikke kan spørge en million mennesker om hver eneste beslutning, og det udvikler sig til anarki og kaos, og så opstår der naturligvis en tyran.

Det er klart, at denne repræsentative idé er ekstremt vigtig: Den kræver uddannede statsborgere, for kun uddannede statsborgere kan håndhæve dette princip. Det er den ulykke, som mange af demokratierne i Vesten er ramt af lige nu, nemlig at de formelt set er demokratier, men at de mangler uddannede borgere, bl.a. fordi ytringsfriheden og pressefriheden er stærkt hæmmet.

Det er netop derfor, at jeg lægger så stor vægt på suverænitetetsprincippet, for især i krisetider er det kun den suveræne nationalstat, der kan beskytte almenvellets interesser. Det er det første princip.

Det andet princip består i, at den vigtigste prioritet må være, at disse nationalstater arbejder sammen for at overvinde og afskaffe fattigdom. På et tidspunkt, hvor 2 milliarder mennesker – nøjagtig 1,7 milliarder mennesker ifølge FN's Verdensfødevareprogram – er truet af sult, med David Beasleys ord, som er direktør for Verdensfødevareprogrammet, når 1,7 milliarder mennesker er truet af hungersnød i verden, og yderligere 2 milliarder mennesker mangler rent vand, er det meget klart, at deres menneskerettigheder bliver berøvet på

den mest påfaldende måde, fordi fattigdom er en meget alvorlig krænkelse af menneskerettighederne. Jeg er overbevist om, at det kan lade sig gøre, hvis alle nationer samarbejder om at overvinde fattigdommen, som f.eks. Kina har vist, at det kan gennemføres: Kina har løftet 850 millioner mennesker i hjemlandet ud af alvorlig fattigdom, og middelklassen vokser fra nu anslået ca. 400 millioner til meget snart at udgøre 600 millioner, og det er noget, som kan gentages i hvert enkelt land i det såkaldte Globale Syd.

Det tredje princip er idéen om at etablere et moderne sundhedssystem i alle lande på jorden. Pandemien har påvist, at udelukkende de lande som har velfungerende sundhedssystemer reelt kan gøre noget for at beskytte deres borgeres liv. Kina var igen det land, der gjorde mest, og man kunne konstatere, at i USA og Tyskland og andre europæiske nationer var privatiseringen af sundhedssektoren den grundlæggende årsag til, at de klarede sig så dårligt i kampen mod COVID. Et anstændigt sundhedssystem er også yderst vigtigt for levealderen. Hvis man dør tidligt af sygdomme, som der allerede eksisterer medicin for, hvor mange mennesker i udviklingslandene dør så ikke af sygdomme, som man nemt burde kunne behandle, hvis der var et moderne sundhedsvæsen. Det er det tredje princip.

Det fjerde princip fastslår, at i betragtning af at vi er den kreative art, den eneste kendte kreative art i universet, indtil videre, er det en grundlæggende rettighed, at ethvert menneske burde kunne udvikle sit kreative potentiale fuldt og helt. Det kræver universel uddannelse, og det forudsætter naturligvis, at man har mulighed for at tilegne sig viden om universel historie, sprog, naturvidenskab og kunst. Men uden denne uddannelse har mennesker ikke mulighed for at udnytte det potentiale, som vi alle har iboende i os, på den mest fuldgyltige måde.

Det femte princip er derfor spørgsmålet om, hvordan man finansierer alt dette som en helhed. Naturligvis har man brug

for et kreditsystem, hvor hele formålet med kreditsystemet er at opnå det, som jeg nævnte i de første punkter. Med andre ord det fælles bedste, og at mennesket skal stå i centrum for økonomien, ikke profitmaksimering for en lille elite. Et referencepunkt er den måde, Bretton Woods-systemet var tiltænkt af Franklin D. Roosevelt. Jeg forstår, at mange lande i udviklingssektoren ikke bryder sig om Bretton Woods-systemet, men de kender ikke, hvad hensigten var hos Roosevelt, som døde på et uheldigt tidspunkt, så det egentlige Bretton Woods blev gennemført af Churchill og Truman. De fastholdt den koloniale struktur, selv om det var Franklin D. Roosevelts hensigt, at hovedformålet med Bretton Woods-systemet netop skulle have været at overvinde fattigdommen og øge levestandarden massivt i udviklingssektoren. Så det angiver et referencepunkt, og mange lande i det Globale Syd, BRICS, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), Den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og andre organisationer i det Globale Syd er i øjeblikket allerede i gang med at skabe et nyt kreditsystem, en ny international valuta, så det er faktisk på trapperne.

Det sjette princip omhandler tanken om, hvad dette kreditsystem kan bidrage til. Nemlig at skabe forudsætningen for en reel udvikling af det Globale Syd, der altid starter med grundlæggende infrastruktur og derefter går videre til industri og landbrug. I den forbindelse er den Nye Silkevej lige nu det praktiske forslag, der er på dagsordenen, og Schiller Instituttet har i lang tid arbejdet på forslagene om, hvordan den Nye Silkevej kan blive en Verdenslandbro, der til sidst forbinder alle kontinenter med tunneller og broer, så den virkelig bliver en ny økonomisk verdensorden, der gør det muligt for alle mennesker på planeten at få en anstændig levestandard.

Det syvende princip – og nu bevæger vi os nærmere ind på det filosofiske grundlag for disse mere konkrete skridt – er, at geopolitikken skal overvindes. Geopolitik var den

grundlæggende årsag til to verdenskrige i det 20. århundrede, og det udgør faren for en Tredje Verdenskrig. Derfor bør vi forbyde atomvåben, for disse våben er så destruktive og dødbringende, at de absolut ikke bør tolereres. Det samme gælder for andre masseødelæggelsesvåben.

Det ottende princip er, at for at overvinde geopolitikken må folk lære at tænke i henseende til den ene menneskehed; ikke tænke i nation mod nation, blokke af interessegrupper mod andre grupper, men først og fremmest tænke som den ene menneskehed. Den kinesiske præsident, Xi Jinping, har udtrykt det med sine ord ved at sige, at vi skal have "det fælles samfund for en fælles fremtid for menneskeheden". Jeg har foreslået, at man bør anvende Nicolaus af Cusas tankegang, der som en af sine absolut banebrydende opfattelser udviklede ideen om Coincidentia Oppositorum – modsætningernes sammenfald – hvilket betyder, at der altid er et højere Ene, som kan begribes af den menneskelige fornuft, som står over de mange, og som har en højere magt end de mange. Hvis det er meningen, at folk skal forstå, at man skal sætte den ene menneskehed først, så må man få dem til at træne sig i at lade være med at tænke "min interesse mod din interesse", for at vende tilbage til Benito Juárez' sætning: "Den andens interesse indebærer alle andres interesse", hvilket betyder den ene menneskehed. Så Nicolaus af Cusas filosofiske diskussion om modsætningernes sammenfald, som er et helt, stort emne i sig selv, er en meget nyttig måde at nå frem til dette på.

Det niende princip, som jeg har foreslået, er, at vi er nødt til at give denne nye sikkerheds- og udviklingsarkitektur en særlig uddybning. Hvordan kan vi give os selv principper, som på en måde er uangribelige? Jeg tror, og det har jeg overvejet i meget lang tid, at den eneste måde, hvorpå vi i sidste ende kan få orden i verden, er hvis vi anvender det fysiske univers' lovmæssighed – som er virkeligheden – på den politiske, økonomiske og sociale orden på Jorden. Det er en idé, som ikke er ny. I den europæiske filosofi har der f.eks.

altid været en idé om, at der findes en naturlov. Naturloven er ifølge denne tradition givet i skabelsesordenen, den står over den lov, som mennesket har fastsat. Den er på en måde indbygget i skabelsens orden. En tilsvarende idé finder man i mange store kulturer. I Indien hedder det, at vi på Jorden skal gennemføre den kosmologiske orden; i Kina benævnes det Himlens mandat, som skal styre politikken. Ideen er grundlæggende, at vi skal studere lovmæssigheden i det fysiske univers. Det gode er, at vi på grund af den moderne videnskab i stigende grad ved mere og mere om denne lovmæssighed.

F.eks. giver de store teleskoper, Hubble-teleskopet og for nylig James Webb-rumteleskopet, os et utroligt indblik i, hvordan universet fremstår. Allerede Hubble-teleskopet viste os, at der findes mere end 2 billioner galakser. Wow! Jeg synes, det er helt fantastisk, fordi det giver en fornemmelse af, at man kan studere denne lovmæssighed, og at der kan drages konklusioner om vores liv på Jorden, når det gøres. Naturligvis er der andre områder som biofysik eller det utrolige perspektiv af termonuklear fusionsvidenskab, og hvad det ville betyde, hvis det kunne gennemføres kommercielt på Jorden med hensyn til råstofsikkerhed og energisikkerhed. Men også, hvordan solen fungerer, hvordan processer fungerer i kontrollerede plasmaer. Alt dette vil give os et indblik i universets lovmæssighed og kan vejlede os i, hvordan vi bør tilrettelægge vores politiske liv.

Afslutningsvis er det tiende punkt nok det vigtigste, og jeg er også sikker på, at det er det mest kontroversielle. Fordi jeg dybest set fastholder, at mennesket i bund og grund er fundamentalt godt, og at det derfor i uendelighed er i stand til selv at perfektionere både dets kreative åndsevner og sjælens samt karakterens skønhed gennem studier, gennem opdagelser og gennem æstetisk dannelse.

Dette er et særdeles grundlæggende optimistisk billede af mennesket, som ikke alle mennesker deler. Men jeg er helt overbevist om, at Nicolaus af Cusa også på dette punkt havde

ret, for han sagde, at ondskab ikke er noget, der eksisterer i sig selv, men at det er mangel på udvikling. Det tror jeg virkelig på. Hvis man giver alle børn mulighed for at få et anstændigt hjem, en kærlig familie og adgang til en uddannelse, der optimerer alle de potentialer, der ligger i barnet, er der ingen grund til, at folk skulle blive onde eller grådige eller ubehagelige, eller hvad som helst, men at de vil værdsætte deres egen kreativitet mere end alt det, vi kæmper med i dag. Hvis man ser på de virkelig kreative mennesker – læs f.eks. dialogerne mellem Friedrich Schiller og Wilhelm von Humboldt eller Albert Einstein og Max Planck – og man ser, at forholdet mellem mennesker kan blive ét, hvor den ene elsker den anden på grund af det kreative potentiale, som han eller hun udtrykker, og omvendt, og så har man et oprigtigt menneskeligt forhold.

Så jeg tror, at det er absolut muligt. Jeg reflekterede eksempelvis mange gange over f.eks. Friedrich Schiller, efter hvem Schiller Instituttet blev opkaldt for 38 år siden, fordi jeg mener, at Friedrich Schillers menneskebillede er så ædelt, at jeg syntes, det burde have indflydelse på politik. Men Schiller mente, at fornuftets tidsalder var ved at komme, og det mente mange af humanisterne i det 18. og tidlige 19. århundrede også. Jeg spurgte mig selv mange gange, hvorfor det ikke skete? Fordi jeg værdsætter disse humanisters holdninger og synspunkter meget højt. Jeg er kommet til den konklusion, at grunden var, at videnskaben, teknologien og industrien endnu ikke var udviklet nok til at overvinde fattigdommen i kolonierne. Derfor var det ikke engang et spørgsmål, og de mest ædle ideer hos folk som Leibniz eller Schiller fandtes på idéplanet, men det materielle grundlag eksisterede endnu ikke.

Men nu mener jeg, at vi har mulighed for at overvinde fattigdommen for altid på grund af de videnskabelige og teknologiske fremskridt. Der er ingen grund til, at et eneste menneske skal sulte eller dø tidligt på grund af mangel på medicin. Grundlæggende kan vi opbygge en verden, hvor, hvis

man ser på de seneste teknologiske gennembrud inden for kunstig intelligens og digitalisering, hvis disse nye områder bruges til det fælles bedste, vil de sætte folk fri til at bruge mere tid på deres kreative udvikling, og hvor livslang læring og livslang forskning og kreativitet vil blive mere og mere almindeligt.

Så jeg tror på idéen om at kæmpe for, at folk indser, at udvikling er nøglen til alting: Udvikling er navnet på fred. Udvikling er navnet på at overvinde det onde, og vi er ikke bundet i en manikæisk verden, hvor det onde og det gode altid vil eksistere side om side, men at vi i sidste ende kan få menneskehedens liv til at hænge sammen med universets lovmæssighed. Og at vi derfor har en meget lys fremtid foran os, hvis vi handler beslutsomt nu.

Jeg takker jer endnu en gang for at give mig mulighed for at præsentere disse idéer for jer. Hvis I finder dem tiltalende, så slut jer til os og hjælp os med virkelig at skabe en ny økonomisk verdensorden, som er menneskehedens værdighed behørig. Jeg takker jer mange gange. [hzl]

Den arabiske verden vender sig mod øst! Ugens webcast med Helga Zepp-LaRouche

Fredag den 9. december. Besøget i Saudi-Arabien af Kinas præsident, Xi Jinping, er "en del af en ny strategisk tilpasning", forklarede Helga Zepp-LaRouche i sin webcast i dag. "Araberne vender sig mod øst", og der er indgået aftaler

for mere end 30 milliarder dollars. Dette er en del af en ny dynamik, som indebærer en eksplosiv vækst i BRICS-alliancen. Dette udgør ikke en trussel mod Vesten, hævdede hun – Vesten bør “opgive geopolitikken ... og samarbejde” i stedet for at fastholde fortidens fejlslagne politik.

Zepp-LaRouche, som i denne uge blev interviewet af den førende russiske tv-personlighed, Vladimir Solovyov, og som modtog prisen for ytringsfrihed tildelt hende selv og Schiller Instituttet af den mexicanske journalistklub, udtalte, at hun er blevet opmuntret af reaktionen på de ti principper for en ny strategisk og finansiel arkitektur, som hun havde foreslået. Et nyt kor af verdensborgere er ved at finde sammen, hvilket er det bedste håb for menneskeheden i lyset af NATO's fortsatte krigsfremstød.

Transskription af teksten på engelsk:

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger. Welcome to our weekly webcast with Schiller Institute founder and chairwoman Helga Zepp-LaRouche. Today is Friday, Dec. 9, 2022.

And Helga, it's been a busy few days, especially for you: There were two events that occurred in the last couple of days. One was an interview with the preeminent talk show host in Russia Vladimir Solovyov, where he asked you about the 10 fundamental principles that you drafted, and then there was the award bestowed on you and the Schiller Institute by the Journalists Club of Mexico, the Freedom of Expression Award. Why don't we start with the Solovyov interview? This was really quite important, wasn't it?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Yes, I think it's one of the major talk shows on Russian TV. And I think it's very important that Mr. Solovyov obviously has looked quite in detail at the 10 principles I proposed to have a new international security and development architecture. [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international->

security-and-development-architecture/] And he said it was very thought-through, and in general he came across with the idea that there is hope, that a diplomatic solution can be found. So I think it was important that, now, millions of Russians now know about these 10 principles. And since we are also spreading it elsewhere, I'm quite optimistic that, hopefully, we can put it on the international agenda.

SCHLANGER: It's important that at the end he said, "I hope you succeed!" And I think the award from the Journalists Club of Mexico is also something which is part of the spread of these ideas.

ZEPP-LAROUICHE: Yes. I think Mrs. Celeste Sáenz, the chairwoman of the very prestigious Mexican journalists' association, basically in her opening speech mentioned the fact that it's an outrageous scandal that myself and others are on this Ukrainian list. And she said the Schiller Institute's work is extremely important in times when the freedom of speech is not guaranteed. So, I'm very happy about this award, because sometimes, a prophet is not appreciated in his or her own country, but Mexico is one of my favorite countries, anyway, so that's very, very, good.

SCHLANGER: Mine, too, having lived in Texas for years, and done a lot of work in Mexico. It's a very interesting country, and very beautiful.

In terms of the spread of these ideas, I think it's quite important to look at the motion toward the new financial and strategic architecture: This week, Xi Jinping was in Saudi Arabia, for meetings with a number of Arab countries in the Middle East. This is an extension of the Belt and Road Initiative, but also the new diplomacy. What do you make of this?

ZEPP-LAROUICHE: Well, this is really important: Because this has been, in one sense, prepared since Xi Jinping visited the

Middle East in January 2016, when he went to Iran, Egypt, and Saudi Arabia. And this time, he's participated in three summits, one with the Saudi government; one with the Arab states, and one with the Gulf Cooperation Council. And China's Foreign Ministry spokeswoman Mao Ning said this is "epochal" historic visit. It puts the Chinese-Arab and Chinese-Saudi relationship on a completely new strategic level. And generally, the press coverage and observers are saying that the Arabs are turning East.

Now, that obviously is very big. Not only in this visit to Saudi Arabia were there economic deals for \$30 billion, concluded 34 contracts. China imports 25% of the Saudi export of crude oil. But I think even more important than that is that Xi Jinping was treated with top honors. Six Saudi fighter jets accompanied his plane, and they colored the sky with the colors of the Chinese flag, that is, red and gold. And that is in total contrast to the rather subdued way how Biden was treated in July when he visited.

And it is very clear that there is a new strategic alignment going on. This involves the whole BRICS dynamic, because there are now many countries that want to join the BRICS-Plus, that is Argentina, Saudi Arabia, Egypt, Algeria, Turkey, Iran; and Russian Foreign Minister Lavrov said that there are altogether 17 countries that have lined up and applied for full membership in the BRICS. Now, already now, the BRICS has a GDP which is larger than the G7, and if you add all of these countries, it is very clear that the power center of the world economy, which already has shifted to Asia, will be amplified a lot in the direction of the countries of the BRICS-Plus, plus the countries that work with this organization which is very quickly growing.

So I think this is very important, and in one sense revives the spirit of the ancient Silk Road, because the Chinese-Arab relationship dates back about 2,000 years, and obviously, it will have an impact on the entire dynamic in the Middle East.

Also, important, is that Xi Jinping had meetings, I think with 40 leaders from regional countries, including the new Prime Minister of Iraq, Mohammed Shia al-Sudani, and there, also, a strategic partnership was agreed. And the oil-for-technology agreement that had existed before, but was dormant because of all kinds of sabotage and intervening problems, but that means, also, that Iraq is now looking in the direction of cooperation with the Belt and Road Initiative.

I think the Western countries, rather than trying to fight this, which they continue to do with all kinds of racist statements, like coming from Chatham House almost every day, they would do so much better if they would adjust to the new emerging reality, give up the geopolitical confrontationism, and rather start to cooperate! This is a new world economic order which is emerging, and it is based on non-interference in the internal affairs of the other one, it's based on respect for the sovereignty of the other one, non-meddling with the social system, and this is just a much more durable concept for peace in the world than what we have seen with the "right to protect" and humanitarian interventions, especially with the wars against Afghanistan, Iraq, Syria, Yemen, Libya, which only resulted in millions of people dying for nothing, 17 million refugees—I mean, this is the biggest human rights violation which you can imagine. Obviously, it is not being discussed, but I think the West should really draw the conclusion out of the failed policies of the last decades, and join this new arrangement which is emerging, and which brings hope for many millions of people throughout the entire region.

I'm actually quite optimistic that this is a very, very important game-changer in the entire region and beyond.

SCHLANGER: And it reflects what you wrote in your article on the Spirit of Bandung [https://larouchepub.com/hzl/-2022/4945-the_role_of_the_nonaligned_mov-hzl.html] which is being published in a book, which I should have mentioned at the outset that this is coming out, now. But it also raises

the question that you brought up: Why would the West be angry or upset, as though they're being betrayed, by countries that are looking out for their own interests and moving into this new architecture?

Now, in that context, we had the statement from a Trilateral Commission member from Japan, who raised the question of why are you forcing us to choose? This is a completely absurd approach from the West but it's a self-isolation, isn't it?

ZEPP-LAROUCHE: Given the fact that the Trilateral Commission is an organization which basically represents the establishment, and then, somebody from Japan saying, don't force us to choose, because if we have to choose, we will choose China over the United States—I think this is also a sign of the times.

SCHLANGER: We have a very interesting story unfolding in Germany, of the attempted coup that the German police supposedly foiled—I think there were 3,000 police and security officials involved in it—what do you know about this, Helga?

ZEPP-LAROUCHE: Well, this is, on the one side, a farce, but it has a serious background. The farcical part of it is that this was the biggest raid in the history of the Federal Republic of Germany, since the Second World War: 3,000 police, special intervention units, the SEK, and various other units, they raided altogether 130 apartments; they arrested 25 people. This was supposedly because they had information that the Reichsbürger, an association of people who basically say the Federal Republic of Germany does not exist, and since we never had a peace treaty and there was never a referendum on a new constitution, they say that the old Kaiser Reich, or the old Weimar Republic, or whatever, still exists, or they want to go back to a monarchy. There may be 20,000 people in Germany who believe this; most of them, and that is also shown by the pictures, are pensioners, gray-haired people. Supposedly they were planning a coup, that they were planning to take over the

government.

Now, I think this is a PR stunt if you ever have seen one, because one parliament member from the Linkspartei said that she knew about this two weeks ago, as she also knew that many of the media were informed: Selected mainstream media knew about it; they had time to prepare background articles, which suddenly, the records were published on the day of the raid, so everything was there. The media were along with the deployment of the police, filming everything—it was the big story. So, if these Reichsbürger would have been that dangerous, and with weapons and everything—maybe they have some weapons—but it's so out of proportion; if they would have been so absolutely dangerous then the police should have been very secretive, not warning anybody ahead of time. But obviously, the purpose of it was quite different: The purpose was to discredit these Reichsbürger and all the other demonstrators, which—we should not forget the role of the Bundesamt für Verfassungsschutz national police agency in previous deployments of the NSU and other deployments against the rightwing.

So this is a very dubious thing, and it's like you take something which has a little kernel of reality, and then you blow it up in such a way as to discredit the whole thing. And everybody knows that there are many people taking to the streets because of the sanctions, which they feel is a blowback against the German economy; many firms are going bankrupt; energy prices are going through the roof; people are afraid of inflation; many people fear that they won't get through the winter because of the exploding energy prices. So there is a total social ferment, and therefore, if you do what looks like such a staged operation beforehand, you discredit those kinds of protests. And then Interior Minister Nancy Faeser said, "We were looking into the abyss of a terrorist threat," with all of these people with their walking canes and rollators! It's just not real.

And I think the former President of Russia Dmitry Medvedev also satirized it, because naturally Russia was blamed again that they have some hand in that. But the White House immediately offered support to Germany because these are people who believe the same QAnon conspiracy narratives, and this is exactly like the January 6 raid on the U.S. Capitol building. Now that is also very questionable, and there are a lot of questions that have arisen as how that was staged.

I think it has a serious background, that it's being staged because there is a social ferment, but we should really keep a clear head about it.

SCHLANGER: And it occurs at a moment when the German government is losing popularity. The new polls that are coming out show that they're dropping fairly quickly, like a rock in water. And at this point you have Chancellor Scholz, and Economy Minister Habeck and Foreign Minister Baerbock taking the point against China. How does that fit into the situation?

ZEPP-LAROUCHE: You know, Scholz went to China, and he also keeps saying that he is not for breaking off relations with China, and so forth. So he has a slightly different position, but we have learned from people who are in the business, that Baerbock, whose Foreign Ministry has prepared a China paper, she apparently—I can only say, we have this from a source—she apparently sent out her paper to all the German embassies internationally, pretending this was already accepted German policy. So, I thought that the Chancellor defines the rules for foreign policy, but one has to see if this so-called “foreign minister” decides what Germany's policy is, or the Chancellor. In any case, it is completely idiotic: If Germany wants to really commit hara-kiri, then they should continue to alienate China. And I think Xi Jinping's state visit to Saudi Arabia hopefully wakes some people up, that the momentum is not against China but it is with China. And I hope this is a wakeup call for some people.

SCHLANGER: Also news from Germany was the admission by former Chancellor Angela Merkel that the Minsk Agreement was designed to buy time for Ukraine. That was said by former Ukraine President Petro Poroshenko before, and now it's coming from Merkel. This tasks the whole situation of the pre-special military operation by Russia in an entirely different light, doesn't it?

ZEPP-LAROUCHE: I think this is *really* incredible! Because we always made the point that Germany and France, which were supposed to be the countries enforcing or encouraging the Minsk Agreement [for negotiations between the Ukraine government and the Russian-speaking Donbass region], and we always said they didn't do anything. But now it turns out— and Merkel said it in two interviews, one with *Der Spiegel* and then again with *Die Zeit*—that there was no intention to go ahead with Minsk 2! That there was an intention to gain time for Ukraine to rearm and become stronger.

I mean, this is incredible—and Russian Foreign Ministry spokeswoman Maria Zakharova correctly said that this means the whole credibility of Germany is completely destroyed, that Merkel has admitted that she did not intend to work for peace, but that the idea was to use lies and manipulation to prepare for war! This is incredible! And I think it should be at rest for good the idea that Putin attacked Ukraine without a reason and out of the blue. Obviously, if Merkel has admitted, as Poroshenko did, that they were just lying to Russia, misleading Russia in order to arm Ukrainian troops on a NATO standard, it is putting the truth into the whole story, and it shows the lies.

Now, this is dangerous, because Putin obviously knows about that as well, and he said that he now thinks it was a mistake to wait for eight years to react to the attacks on Donbass by Ukrainian armed forces, which killed 14,000 people, and about which Russia complained many times to the OSCE; and the OSCE had never done anything about it. And Putin now says, he

thinks it was a mistake and he should have responded to the coup in 2014, militarily, immediately. And also, it has strategic implications when you do that.

So Putin is now also saying that the fact that the United States is putting all these modernized tactical nuclear weapons into Germany basically may force them to rethink the Russian nuclear doctrine which says that Russia will never make a first strike, because they only will use nuclear weapons when the existence of the Russian Federation is at stake. Now, he says, putting these weapons in such close vicinity to the Russian border means that Russia may not have time to go for a second strike—I mean, this is really escalating the spiral toward nuclear war, and it is just totally disgusting.

SCHLANGER: You also have the discussion under way about the Ukrainian strikes on Russian air bases inside Russia. Some people are saying it's a provocation to force Russia to respond, it would lead then to a further escalation. So it does appear as though the whole situation is escalating as you are warning.

Now, there was an event on Dec. 6 by Chatham House on "Russia's War on Everybody" [<https://www.chathamhouse.org/-events/all/members-event/russias-war-everybody>] and what they laid out is their racist view that Russia has an imperial doctrine that predates Putin, that that is the danger. And this, of course, fits in with the talking points that have come from the British from the beginning. I don't know if you've had a chance to watch the video, but what do you make of this kind of discussion going on now in this context?

ZEPP-LAROCHE: Well, it just is one more confirmation that it is, again and again, the British who are instigating the escalation. As Boris Johnson, who in April personally flew into Kiev to sabotage the then-existing negotiations to which Zelenskyy had already agreed. And you can actually say that it

was to Boris Johnson's credit that 100,000 people have died since—including Ukrainians. So it's just totally disgusting.

I think this double standard, people should really look at that. The former Prime Minister of the Czech Republic Jiří Paroubek, he just came out and said that all the upset about Russia attacking the infrastructure in Ukraine, targetting the electricity supplies, that that is completely phony. And then he quotes the NATO spokesman James Shea from the time of the 1999 NATO bombing of Yugoslavia, who said, yeah, sure, we're bombing the electricity because that's also used by the military and this is completely legitimate to do. So, Paroubek says that after these statements, you cannot apply a double standard, because Russia just learned from NATO what you do in such a situation.

SCHLANGER: Not to mention what was done in Iraq by the United States and NATO.

Now, Helga, this does bring us back to what we started with, which is the importance of the 10 fundamental principles that you laid out, to move to a new strategic and financial architecture. I know there's a lot of discussion that's going on. It has to continue, and in fact, be raised to a higher level, and should be discussed by governments. But what's your sense of where we have to go from here, to bring these ideas into the policies of governments?

ZEPP-LAROUCHE: Well, I'm quite encouraged, because a lot of people who have looked at these 10 principles are reacting very well. They say it's a very serious and well thought-through conception, because these 10 principles are not programmatic points: They're principles and I try to look at the situation and say what must be remedied about what prevents peace? I took the Peace of Westphalia as an example, where one of the principles that came out of that was the idea that if you want to have peace, you have to take into account the interest of the other. There can be no lasting peace, if

one or two or more parties are neglected. That's a very important principle.

So my 10 principles start off with the idea that you have to have an alliance of perfectly sovereign nations, because otherwise you have no accountability; supranational institutions just don't work. So the principle of sovereignty is the first idea.

Then the idea of overcoming poverty as *the* most important task, because if there are 2 billion people threatened with starvation, that is right now the most urgent task.

Naturally, a world health system.

And then the second part basically goes into the philosophical considerations which have to be the underpinning of such an approach: And I refer to those conceptions in the different cultures which say that there is a higher lawfulness which has to be respected, which in European history was called "natural law"; in India it's called "cosmology," which needs to be applied on the planet; in China, it's called the "Mandate of Heaven."

These are important ideas. I refer in one principle to Cusanus' [Nicholas of Cusa] "Coincidence of Opposites" as a way of thinking: How you can think the One, which has a higher power than the Many—the one humanity which is more important than the many nations.

And then finally, the 10th principle is that the nature of man is that man is essentially good, and that all evil comes from a lack of development.

Now, I'm just referencing these very briefly, but I think these ideas must be discussed, because we have to come to principles which unite humanity, and not divide it. So I would encourage you, our viewers, to read these principles, and if you want, write something about it. We will introduce, on the

Schiller website a page where important articles that are contributed will be published. And then hopefully, we will get other organizations to enter such a dialogue, because we need actually a chorus of world citizens who say, we need a change in the paradigm, because if we are going into nuclear war, there will be nobody left. So that means that everybody has to take responsibility to remedy this present, very dangerous, but also very hopeful situation, and bring it to a better direction. [<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten--principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>]

SCHLANGER: The responses that I've been getting are people who are saying, initially, well, this is hard to do on a philosophical level. But then if you ask them, "How far has pragmatism and *Realpolitik* gotten us? That's why we're in this crisis." And in fact, you only overcome this kind of crisis by moving to the higher basis for agreement."

Helga, I thank you for joining us today. I think the developments of this last week, including the interviews that you and your associates are doing, the award in Mexico, the developments around China and the Middle East, all point in a hopeful direction. But we still have to engage more people in this process, and the fundamental principles drafted by Helga Zepp-LaRouche will be appended to the webcast today, at the bottom of the description section, so you can read them and comment on them.

So Helga, thanks for joining us, and we'll see you next week.

ZEPP-LAROUCHE: Yes, till next week. [hzl/hcs]

Helga Zepp-LaRouche omtalt på CGTN

Det strategiske landskab for BVI: Fortid, nutid og fremtid

Helga Zepp-LaRouche omtalt på CGTN

Det strategiske landskab for BVI: Fortid, nutid og fremtid

“Så, landene i Vesten bliver nødt til at træffe et valg i den kommende tid: Enten vil de holde fast i deres ideologisk motiverede politik og blive mere og mere marginaliserede, eller også vil de ihukomme deres bedste traditioner og beslutte sig for at samarbejde med den nye økonomiske orden, som er ved at opstå.”

Fru LaRouche var med i et CGTN-indslag i denne uge, hvor hun skarpt beskrev den virkelighed, som den vestlige verden står over for.

CGTN TV:

“Når man ser tilbage på de seneste ni år, har Bælte- og Vej-Initiativet (BVI) frembragt en lang række resultater, såsom højhastighedsbanen Jakarta-Bandung, Phnom Penh-Sihanoukville-ekspressbanen, Kina-Laos-jernbanen, Velana Internationale Lufthavn osv.

Hvad er de vigtigste faktorer for en vellykket gennemførelse af BVI-projekterne? I 2023 markerer Kina 10-årsdagen for BVI i Kina. Hvilken udviklingsretning bør man koncentrere sig om i de kommende år? Og hvilket område vil være toneangivende i fremtiden? Hør Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet, for at få mere indsigt.”

Link til video her:

<https://news.cgtn.com/news/2022-12-03/A-strategic-landscape-of-BRI-Past-present-and-future-1fsxJB1SHsc/index.html>

Engelsk transskription:

Dec. 3, 2022 (EIRNS)—CGTN TV broadcast a 15-minute special video featuring Schiller Institute founder and leader Helga Zepp-LaRouche, on Dec. 3, under the headline, “Strategic Landscape of the Belt & Road Initiative—Past, Present and Future.” Her presentation was illustrated with beautifully composed photography. Below is a transcript, giving the questions and her answers. (<https://news.cgtn.com/news/2022-12-03/A-strategic-landscape-of-BRI-Past-present-and-future-1fsxJB1SHsc/index.html>)

Looking back at the past 9 years, BRI has made a lot of achievements, such as the Jakarta-Bandung High-Speed Railway, Phnom Penh-Sihanoukville Expressway, China-Laos Railway, Velana International Airport, etc. What are the key factors to implementing all these BRI projects successfully? Do you think these cases can be replicated on other projects? Do these cases prove that BRI is of interest for both parties?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: In all of these cases, and one could add the CPEC [China-Pakistan Economic Corridor] or projects in Africa, these transport projects provided, often for the first time, the beginning of the construction of modern infrastructure in countries of the developing sector. They always bring an improvement in the speed and access for the movement of goods and people, save an enormous amount of time, always create the framework for investments in industry and agriculture, sometimes are enlarged with investments in energy production and distribution and communication, and often are the beginning of entire development corridors, opening up landlocked areas for development.

As one could see with the joy and pride with which President Widodo announced the opening of the Jakarta-Bandung High-Speed

Railway at the occasion of the G20 summit in Bali, these projects contain within them the hope for a better future of the respective country. The tragic earthquake occurring within days after the G20 summit in Indonesia on the island Java, killing so far 162 people, just underlines the need to finally install a global earthquake early warning system, since the effect of such natural disasters can only be minimized through better infrastructure systems.

If one looks in the history of the development of the so-called advanced countries, let it be the United States, Germany, Japan, or Russia, the building of a grid of national infrastructure was always the beginning of industrialization. The criticism by the West of the BRI, that it would be an effort by "China to take over the world," create debt traps, create dependencies, etc. are thinly veiled cover stories. The former colonial powers had a long time to build railways, roads and industrial parks in their former colonies, but obviously they didn't. So the BRI has spread so quickly by finding the cooperation with 140 countries, because these nations often see the participation in the BRI as the first real chance to overcome poverty and underdevelopment and create a hopeful future for their citizens.

It is the natural course of the advancement of mankind, that eventually all nations will enjoy the infrastructural, industrial and agricultural conditions for a decent living standard of their populations. In the aftermath of the COVID-19 pandemic, which destroyed approximately 500 million jobs and the ongoing threat of a world famine, the world needs the creation of around 1.5 billion new productive jobs. Many of these can be facilitated by developing continentally integrated grids of railways, highways, waterways in Africa, Latin America, and Asia, as well as creating the energy requirements for an improved living standard of the people in the Global South. The fact, that circa 2 billion people don't have access to clean water, points to the need to create new

fresh water sources, through water management, as well as the investments in desalination projects with the help of small nuclear reactors, ionization of the atmosphere, or accessing aquifers.

One of the most exciting projects of the BRI is the ongoing engagement of Chinese companies building a massive science city in Iraq, under the landmark oil-for-projects agreement signed with Baghdad in 2019. There are other such science-city projects underway with different countries of the Global South, which will allow them to educate a great number of students in advanced sciences, and in this way make it possible for the country to leapfrog from underdevelopment, to a modern, science-oriented economy.

Until August 2022, nearly 60,000 China railway expresses have been launched, and more than 250 companies joined the "Silk Road Maritime Association," 12 trillion yuan invested in BRI countries, besides, BRI created over 340,000 jobs. What are the impacts of these developments for the global economic landscape?

ZEPP-LAROUCHE: While the world economy overall has been sluggish, investments in infrastructure in Europe and the U.S. are dangerously lagging behind and geopolitically motivated sanctions are completely backlashing against especially European economies, the Chinese economy and the BRI have been the true motor of the the world economy. China is the largest trade partner for the U.S., the EU and ASEAN. But the most important aspect of the BRI projects is that they are all investments in physical economy, therefore, they represent real assets, as compared to investments in monetary values, which can evaporate in a crash. These investments remain physical assets, even if many of the monetarist values are being wiped out by the hyperinflation now threatening the financial sector of the neoliberal system.

What are the challenges to the BRI so far?

The most significant challenge comes from a negative shift in

the attitude of some Western governments, think tanks and media, which first ignored this largest infrastructure project in the history of mankind, the BRI, for about four years, but then from 2017 on started to portray the BRI as an expression of China's "imperial designs." Initially many people and entrepreneurs in the U.S. and European nations reacted very enthusiastically to the "New Silk Road," once they learned about it, for example from the Schiller Institute or people doing business with China. After these politicians, think tanks and media started to paint China as a "strategic competition" and "systemic rival," the public opinion became influenced negatively.

This could be reversed, however, because of the present tumultuous political developments, with challenges even to the existence of some European nations as industrial states. More efforts have to be made to show the advantages these European nations would have if they engage in joint ventures together with China in investments in third countries. Under conditions of hyperinflation and even energy blackouts, the cooperation with China can become the lifeboat for many countries.

Follow up questions: according to BBC, EU launches €300 billion bid to challenge Chinese influence, meanwhile, leaders detail \$600 billion plan to rival BRI at G7 summit 2022. What is your assessment of all the initiatives which are similar to BRI (e.g. Partnership for Global Infrastructure and Investment (PGII), Build Back Better World (B3W) Partnership, Global Gateway initiatives, etc.)?

ZEPP-LAROUCHE: So far, neither the United States nor the EU has come up with anything to match China's Belt and Road Initiative. The so-called Build Back Better plan was repeatedly reduced in size, scope and cost, ultimately rejected through procedural tactics used in the Congress, and bits of it finally included in the Inflation Reduction Act of 2022. "The EU's Global Gateway is already delivering," Ursula von der Leyen claimed during her State of the Union speech in

September, but the question is, for whom? She did not mention the word “development” once, there is no fresh money allocated for it, and it is just a rebranding of previous plans like the Juncker plan, which went nowhere, since it counted on a combination of public investments, loan guarantees and private investments, which never came.

The key problem is that the G7 has no passion to alleviate poverty in the Global South through real economic development, but they want to export their Malthusian ideology as a geopolitical weapon against China. But they don't realize that the countries of the Global South can see that the Emperor is naked. As long as the leaders of the G7 are sitting on their high horse, like Josep Borrell, who thinks the EU is a garden and the rest of the world is a jungle, their ideological blindfolds will mean that they are living in a delusional world.

[Continued exchange:]

In 2023, China will mark the tenth anniversary of BRI, which development direction should be concentrated on in the next 5 years? And what field will be trending in the future? What do you think about the 'Digital Silk Road' and the 'Green Belt and Road Initiative'?

ZEPP-LAROUCHE: I think that one of major foci should remain building basic infrastructure in all the countries who wish to cooperate. That is the key precondition for everything else. Then, the pandemic has demonstrated that the building of the Global Health Silk Road, a modern health system in every single country on the planet, is a top priority.

Obviously the Digital Silk Road carries the promise that the countries of the Global South can leapfrog to some of the most advanced technologies provided it is combined with appropriate education programs. They do not have to march through all stages of development which the industrial countries passed through during the last 200 years, but, with the help of China

and like-minded countries, they will be able to catch up in the foreseeable future.

The Digital Silk Road will bring dramatic changes in the next period as artificial intelligence and robots will increasingly replace traditional human physical work, setting human beings free to spend much more time for lifelong learning. This means that coming generations will have a much greater opportunity to develop all potentialities embedded in every single individual, something which is now completely wasted for billions of people who have to worry that they get their meal for the next day. Naturally the education of the mind and the aesthetic education of the character have to go along with these breakthroughs in science and technology and their application in the production process. But many Asian countries have already found the key to that problem, by reviving their sometimes 5,000-year-old cultures with an optimistic outlook for the potential of the future. So the Digital Silk Road and the Cultural Silk Road should be seen as part of the same project.

Also the Space Silk Road is related to that, because the extension of infrastructure into nearby space will represent the indispensable next phase in the evolution of mankind. Several countries of the Global South already have demonstrated great interest in participating in space programs. So there is all reason for optimism for the future of humanity.

Facing the severe global economic situation, how do BRI projects help participators cope with the economic downturn?
ZEPP-LAROUICHE: As one can see now the central banks of the G7 are trapped in the hopeless contradiction between quantitative easing (QE) and quantitative tightening (QT). Eventually soon, only an end to the casino economy can resolve that problem. Several countries of the Global South are already reacting to the weaponization of the dollar system by designing their own international currency and a new credit system.

The Chinese economic miracle demonstrates also another interesting aspect, namely that continuous innovation eliminates the occurrence of so called long term economic cycles.

So the countries of the West will have to make a choice in the coming period, either they will stick to their ideologically motivated policies and become increasingly marginalized, or they will remind themselves of their better traditions and decide to cooperate with the emerging new economic order.

Given the immediate threat of deindustrialization of the German economy, because the German government follows policies dictated by the Anglo-Americans in the confrontation against Russia, the sanctions, and weapons deliveries to Ukraine, we will go into a very dramatic weeks and months in the coming winter. And if the German economy collapses, it will affect all other European economies. There are more and more people demonstrating in many German cities, against the sanctions, against the high food and energy prices, and for a negotiated end to the war. Germany is an export-oriented economy, and therefore, the possibility to participate in projects of the BRI, in joint ventures together with China and other participating countries, is the only recognizable way how a deep depression in all of Europe can be avoided. And naturally, in many countries of the Global South there is already a total spirit of optimism concerning the chances the BRI offers to them. [dns][mgm]

Ti principper for en ny epoke

Den 29 november, 2022 (EIRNS) – “Dette utroligt vigtige øjeblik i historien ... er fyldt med fare for, at den nuværende

geopolitiske konflikt mellem NATO på den ene side og Rusland og Kina på den anden side eskalerer til en atomkrig, som kunne indebære menneskehedens udslettelse, men som også har potentiale til at udgøre vendepunktet til en helt ny og meget bedre epoke i menneskehedens historie,” indledte Helga Zepp-LaRouche sin tale til et publikum af videnskabsfolk, diplomater og studerende i dag på den internationale BRICS-skole.

At skabe denne meget bedre epoke forudsætter skabelsen af et nyt grundlag for relationer mellem nationer. Zepp-LaRouche har fremlagt ti principper for at gøre netop dette og præsenterede dem indledningsvis til diskussion ved et arrangement den 22. november i Schiller Instituttet. De er blevet offentliggjort i skriftlig form på dette link:

<https://schillerinstitut.dk/si/2022/11/ti-principper-for-en-ny-international-sikkerheds-og-udviklingsarkitektur/>

Mens LaRouche-bevægelsen organiserer ledere og verdensborgere omkring dette perspektiv, er det nyttigt, at Patrick Lawrence (The Nation) har gænsket den historiske baggrund for Zepp-LaRouches forslag i en nylig artikel om Zhou Enlais fem principper for fredelig sameksistens – og deres udvidelse til de ti principper, der blev diskuteret af Den alliancefri Bevægelse i 1955 – som et alternativ til den såkaldte “regelbaserede orden”, der ikke er andet end en USA-Storbritannien-NATO-orden.

De fem principper er det første punkt på dagsordenen i Zepp-LaRouches koncept med en række specifikke mål og fremgangsmåder: afskaffelse af fattigdom, sikring af global sundhedspleje, universel uddannelse. Det transatlantiske finansielle/økonomiske system skal omorganiseres med disse mål for øje for gennem målrettet kredit at støtte den infrastrukturplatform, som er nødvendig for at bringe den økonomiske produktivitet op på et langt højere niveau. Geopolitik og truslen om atomkrig må afskaffes gennem

indførelse af en fornuftig international fremgangsmåde, illustreret ved Nicolaus af Cusas tilgang til modsætninger. En optimistisk kultur af videnskab og skønhed, der er baseret på menneskets enestående fuldendte fornuft, er vejen til at overvinde det onde, som den utilstrækkelige udvikling udgør.

Der er hårdt brug for en sådan tilgang, og tiden er moden til, at store, nye idéer kan vinde indpas.

Truslen om atomkrig får flere og flere ledere til at bryde deres indre barrierer for at tale sandheden. Bidens patetiske bedrag som en ny FDR er helt åbenlyst i hans brutale krav om, at Kongressen skal tvinge jernbanearbejderne tilbage på arbejde uden selv den mest basale sygeorlov. Og mange af dem, der erkender den enorme fare ved at starte en atomkrig mod Rusland, bliver draget i retning af at opfordre til en revolution i Kina!

Tiden for en ny epoke er kommet. "Forudsat at vi kan samle den bedre del af menneskeheden omkring sådanne principper og således sætte den samlede menneskeheds interesse før alle særinteresser, vil vi være aktive skabere af det, der kan blive en smuk 'Sternstunde der Menschheit', en stjernestund for menneskeheden", konkluderede Zepp-LaRouche, da hun afsluttede sine bemærkninger til BRICS-forsamlingen. "For Friedrich Schiller var der ingen modsætning mellem en patriot og en verdensborger, der ville tage hele menneskehedens skæbne i sit hjerte og sind. Så lad os skabe en verdensbevægelse af verdensborgere!"

Foto: Pexels, CC0

Ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur

Den 24. nov. 2022 (EIRNS) – Da det kortlægger den tilgang, der er nødvendig for at løse den samlede krise, som den samlede menneskehed nu er stillet over for, og derfor er i centrum for LaRouche-bevægelsens aktiviteter på alle fronter internationalt, samt kræver den bredest mulige undersøgelse og overvejelse, gengiver vi nedenfor det afsluttende afsnit af Helga Zepp-LaRouches tale til Schiller Instituttets konference den 22. nov.: “Stop faren for atomkrig nu; tredje seminar for politiske og sociale ledere i verden”, som blev afholdt af Schiller Instituttet den 22. november.

Det nye paradigme, som vil være karakteristisk for den nye epoke, og som den nye globale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal rettes mod, skal derfor fjerne begrebet oligarkisme for altid og videreføre organiseringen af den politiske orden på en sådan måde, at menneskehedens sande karakter som den skabende art kan realiseres.

Derfor foreslår jeg, at følgende principper skal drøftes og, hvis der opnås enighed, realiseres. Disse ideer er tænkt som stof til eftertanke og som en dialog mellem alle mennesker, der er interesseret i at finde et grundlag for en verdensorden, der garanterer menneskeartens varige eksistens.

Første: Den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal være et partnerskab mellem fuldstændig suveræne nationalstater, som er baseret på de fem principper for fredelig sameksistens og FN-pagten.

Andet: Den absolutte prioritet skal være at afhjælpe fattigdommen i alle nationer på planeten, hvilket er fuldt ud muligt, hvis de eksisterende teknologier anvendes til gavn for

det fælles bedste.

Tredje: Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres.

Fjerde: Da menneskeheden er den eneste kreative art, der hidtil har været kendt i universet, og da menneskelig kreativitet er den eneste kilde til rigdom gennem den potentielt ubegrænsede opdagelse af nye universelle principper, skal et af hovedmålene i den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur være at sikre adgang til universel uddannelse for alle nulevende børn og voksne mennesker. Menneskets sande natur består i at blive en smuk sjæl, som Friedrich Schiller omtaler det, og den eneste person, der kan indfri denne betingelse, er geniet.

Femte: Det internationale finanssystem må omorganiseres, så det kan tilvejebringe produktive kreditter til opfyldelse af disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love som foreslået af Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem skal være at øge levestandarden betydeligt, især for nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord.

Sjette: Den nye økonomiske orden skal fokusere på at skabe betingelserne for moderne industrier og landbrug, begyndende med infrastrukturudvikling af alle kontinenter, der på sigt skal forbindes med tunneller og broer for at blive til en verdenslandbro.

Syvende: Den nye globale sikkerhedsarkitektur skal afskaffe begrebet geopolitik ved at afskaffe opdelingen af verden i blokke. Der må tages hensyn til alle suveræne nationers

sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde skal der udvikles metoder til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, som LaRouche foreslog, og som præsident Reagan tilbød Sovjetunionen.

Ottende: Tidligere kunne en civilisation i et hjørne af verden gå til grunde, og resten af verden ville først opdage det flere år senere på grund af afstanden og den tid, der var nødvendig for at rejse. Nu sidder menneskeheden for første gang i samme båd på grund af atomvåben, pandemier og andre globale virkninger. Derfor kan en løsning på den eksistentielle trussel mod menneskeheden ikke opnås ved hjælp af sekundære eller delvise ordninger, men løsningen skal opnås på niveauet af den højere Ene, som er mere magtfuld end de mange. Det kræver tænkning i retning af {Coincidentia Oppositorum}, Modsætningernes Sammenfald, af Nikolaj af Cusa.

Niende: For at overvinde de konflikter, der opstår som følge af indbyrdes stridende opfattelser, som er den måde, imperier har bevaret kontrollen over de underordnede, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i sammenhæng med lovmæssigheden i det fysiske univers. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som væren i karakter med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde tilsvarende begreber. Moderne videnskaber som rumvidenskab, biofysik og termonuklear fusionsvidenskab vil løbende øge menneskehedens viden om denne lovmæssighed. En lignende sammenhæng finder man i de store værker af klassisk kunst i forskellige kulturer.

Tiende: Den bærende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets lovmæssighed og det fysiske univers er i overensstemmelse og sammenhæng, og at alt ondt er

resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes.

En ny økonomisk verdensorden er ved at opstå, som omfatter langt størstedelen af landene i det Globale Syd. De europæiske nationer og USA skal ikke bekæmpe denne indsats, men ved at gå sammen med udviklingslandene samarbejde om at præge den næste epoke i menneskeheds udvikling, så den bliver en renæssance af de højeste og mest ædle udtryk for kreativitet!

Lad os derfor skabe en international bevægelse af verdensborgere, som i fællesskab arbejder for at forme den næste fase i menneskeheds udvikling, den nye epoke! Verdensborgere fra alle lande, foren jer!

Panel 1: At standse dommedagsuret – det fælles gode for hele menneskeheden Helgas tale

Den 22 november, 2022. [delvis udskrift af panel 1-talerne]

DENNIS SMALL: Den første taler i dag er Helga Zepp-LaRouche. Hun er stifter af Schiller Instituttet. Hun er den ledende kraft i Schiller Instituttet og i LaRouche-bevægelsen internationalt, og hun er naturligvis hustru og enke efter Lyndon H. LaRouche samt hans nærmeste politiske samarbejdspartner i over 50 år.

Hun vil holde dagens hovedtale under overskriften "Principper for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur".

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg hilser jer velkommen, hvor end i

måtte befinde jer.

Det, der har bragt folk fra hele verden sammen til denne konference, er erkendelsen af, at menneskeheden står ved en skillevej. Der er helt klart en fare for, at den nuværende geopolitiske konfrontation mellem de kræfter, der ønsker at hævde, at den vestlige liberale demokratimodel bør være den eneste "gode" og accepterede model, og de kræfter, der insisterer på, at idéen om en unipolær verden uigenkaldeligt er fortid og allerede er blevet erstattet af en multipolær verdensorden, kan medføre en atomkrig. En sådan krig kunne blive udløst, med vilje eller ved et uheld, i nær fremtid som følge af stedfortræder-krigen i Ukraine. En sådan krise kunne bryde ud inden årets udgang, hvis de forslag, der blev fremsat tidligere i år af folk som Malcolm Chalmers, vicegeneralsekretær for Royal United Service Institute (RUSI), om at "koge den russiske frø" ved at fremprovokere en "Cuba-krise på steroider", som han siger, gennemføres som følge af et ukrainsk forsøg på at generobre Krim. Rusland kunne opfatte dette som en eksistentiel trussel og aktivere sit atomarsenal på højeste alarmberedskab og true med at anvende det, siger Chalmers. "Det ville være et øjeblik med ekstrem fare", siger han, men på grund af den ekstreme overhængende fare i en sådan situation kunne det gøres "enklere" for alle parter at finde kompromiser.

At foreslå en politik, der har til formål at drive den strategiske konflikt til randen af menneskehedens udryddelse, afføder ikke engang en kommentar fra regeringerne i den regelbaserede ordens åh-så-gode regeringer, men at argumentere med fakta om, at den russiske intervention i Ukraine har en forhistorie, kan i værste fald give en fængselsstraf i henhold til en ny lov, der blev vedtaget af det tyske parlament den 20. oktober, med en ændring af straffelovens artikel 130, stk. 5.

I tråd med dette britiske perspektiv er tilsyneladende Ukraines viceforsvarsminister Havrylov, som netop i et

interview med Sky News har udtalt: "Vi kan trænge ind i Krim inden udgangen af december", og understregede om generobringen af Krim: "Det er kun et spørgsmål om tid. Selvfølgelig vil vi gerne gennemføre det hurtigst muligt."

Briterne er tilsyneladende villige til at udmærke sig ved at skabe verdenskrige, da det var Boris Johnson, der i april personligt sørgede for, at løftet om at afslutte krigen gennem forhandlinger blev saboteret. Desværre ser det ud til at hovedparten af det transatlantiske sikkerhedsetablisement, hvoraf mange netop har mødtes til den internationale sikkerhedskonference i Halifax, er enige: "Måden at beskytte det globale demokrati på nuværende tidspunkt er med våben og støtte til Ukraines kamp mod Rusland, ikke gennem forhandlinger", og de afviser ligefrem forslaget fra general Mark Milley, chef for USA's forsvarskommando, om at det nu måske er tidspunktet for diplomati.

Det er denne kriminelle politik for atomar balancegang, som indeholder faren for udslettelse af hele menneskeheden i en global atomkrig og den efterfølgende atomvinter, som automatisk gør hvert enkelt menneske på Jorden til verdensborger, der må tage ansvar for resultatet af denne nuværende fase af menneskehedens historie. Vi ønsker derfor at katalysere en international bevægelse af verdensborgere, som er engageret i at foreslå en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der vil tage hensyn til de enkelte landes interesser på planeten. Dette begreb, at tage hensyn til alle landes interesser, var princippet i den Westfalske Fred, som dannede grundlaget for fred efter 150 års religionskrig i Europa, og som var begyndelsen på Folkeretten og grundlaget for FN-pagten, som vi skal opretholde og bekræfte.

Hvad er de grundlæggende principper, som en sådan ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal baseres på?

Det ufravigelige udgangspunkt for en sådan ny arkitektur må

være et menneskesyn, som alle nationer kan blive enige om. Mennesket adskiller sig fra alle andre arter ved at være begavet med kreativ fornuft, at det er det eneste væsen, der igen og igen kan opdage nye gyldige principper i det fysiske univers, og kan, gennem anvendelse af disse videnskabelige og teknologiske fremskridt i produktionsprocessen, øge livskvaliteten, levetiden og antallet af levende mennesker. Det er dette kreative potentiale, som kendetegner mennesket som værende helligt.

Den epoke, der er ved at nærme sig sin afslutning, består af de sidste ca. 600 år, som begyndte med fremkomsten af den suveræne nationalstat, der er baseret på Nikolaj af Cusas' skrifter og den første suveræne nationalstat under Ludvig XI i Frankrig i det 15. århundrede, som for første gang var optaget af befolkningens fælles bedste, og modstanden mod denne idé fra det venetianske imperiums side. I 600 år har der været en uafbrudt kamp mellem disse to styreformers, mellem den suveræne nationalstat og den oligarkiske samfundsform, der har svinget frem og tilbage og til tider har vægtet den ene eller den anden tendens i en højere grad.

Alle imperier baseret på den oligarkiske model var orienteret mod at beskytte den herskende elites privilegier, mens de forsøgte at holde befolkningmasserne så tilbagestående som muligt, fordi de som "får" er lettere at kontrollere (og det skal vi høre noget om lidt senere). Det blev anset for "normalt" at holde en vis andel af befolkningen som slaver, eller "helotter", som Schiller beskriver det i sit skrift om "Solons og Lycurgus' love", der kan slås ihjel, hvis de bliver for mange. Det var den samme oligarkiske anskuelse, som var grundlaget for Malthus' ideologi og den underliggende forudsætning for al kolonialpolitik, også i de moderne former for kolonialisme, som præsident Sukarno havde advaret imod i sin tale på den første Bandung-konference i 1955.

Det er modstand mod denne moderne kolonialisme, der nu er en kraftig renæssance for i den alliancefri bevægelse, som

arbejder på et nyt økonomisk system, der omfatter BRICS-Plus, som flere og flere lande ønsker at tilslutte sig, Shanghai-samarbejdsorganisationen (SCO), den eurasiske økonomiske union (EAEU) og andre organisationer i det globale syd.

Kristendommen opstod allerede under Romerriget, og for første gang i den europæiske civilisation indfandt sig ideen om, at det enkelte menneske er helligt som et billede af Skaberen og begunstiget med den skabende kraft, “{vis creativa}”, som Cusa kalder det, der udgår fra hans eller hendes lighed med Skaberen. Den samme idé forekommer også i de to andre monoteistiske religioner, jødedommen og islam, samt i den sekulære humanisme, konfucianismen og den indiske filosofi og religion i traditionen fra de vediske skrifter, og der findes genklang af denne idé i andre kulturer. Hver gang der opstod strømninger i disse religioner, som afveg fra ideen om, at alle mennesker er hellige, som i korstogene eller inkquisitionen, betød det, at de blev redskaber for de oligarkiske eliter til deres formål.

Det nye paradigme, som vil være karakteristisk for den nye epoke, og som den nye globale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal rettes mod, skal derfor fjerne begrebet oligarkisme for altid og videreføre organiseringen af den politiske orden på en sådan måde, at menneskehedens sande karakter som den skabende art kan realiseres.

Derfor foreslår jeg, at følgende principper skal drøftes og, hvis der opnås enighed, realiseres. Disse ideer er tænkt som stof til eftertanke og som en dialog mellem alle mennesker, der er interesseret i at finde et grundlag for en verdensorden, der garanterer menneskeartens varige eksistens.

For det første: Den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur skal være et partnerskab mellem fuldstændig suveræne nationalstater, som er baseret på de fem principper for fredelig sameksistens og FN-pagten.

For det andet: Den absolutte prioritet skal være at afhjælpe fattigdommen i alle nationer på planeten, hvilket er fuldt ud muligt, hvis de eksisterende teknologier anvendes til gavn for det fælles bedste.

For det tredje: Den forventede levetid for alle levende mennesker skal forlænges til det fulde potentiale ved at skabe moderne sundhedssystemer i alle lande på planeten. Dette er også den eneste måde, hvorpå de nuværende og fremtidige potentielle pandemier kan overvindes eller forhindres.

For det fjerde: Da menneskeheden er den eneste kreative art, der hidtil har været kendt i universet, og da menneskelig kreativitet er den eneste kilde til rigdom gennem den potentielt ubegrænsede opdagelse af nye universelle principper, skal et af hovedmålene i den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur være at sikre adgang til universel uddannelse for alle nulevende børn og voksne mennesker. Menneskets sande natur består i at blive en smuk sjæl, som Friedrich Schiller omtaler det, og den eneste person, der kan indfri denne betingelse, er geniet.

For det femte: Det internationale finanssystem må omorganiseres, så det kan tilvejebringe produktive kreditter til opfyldelse af disse mål. Et referencepunkt kan være det oprindelige Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt sig, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død, og de Fire Love som foreslået af Lyndon LaRouche. Det primære mål med et sådant nyt kreditsystem skal være at øge levestandarden betydeligt, især for nationerne i det Globale Syd og for de fattige i det Globale Nord.

For det sjette: Den nye økonomiske orden skal fokusere på at skabe betingelserne for moderne industrier og landbrug, begyndende med infrastrukturudvikling af alle kontinenter, der på sigt skal forbindes med tunneller og broer for at blive til en verdenslandbro.

For det syvende: Den nye globale sikkerhedsarkitektur skal afskaffe begrebet geopolitik ved at afskaffe opdelingen af verden i blokke. Der må tages hensyn til alle suveræne nationers sikkerhedshensyn. Atomvåben og andre masseødelæggelsesvåben skal straks forbydes. Gennem internationalt samarbejde skal der udvikles metoder til at gøre atomvåben teknologisk forældede, sådan som det oprindeligt var hensigten med det forslag, der blev kendt som SDI, som LaRouche foreslog, og som præsident Reagan tilbød Sovjetunionen.

For det ottende: Tidligere kunne en civilisation i et hjørne af verden gå til grunde, og resten af verden ville først opdage det flere år senere på grund af afstanden og den tid, der var nødvendig for at rejse. Nu sidder menneskeheden for første gang i samme båd på grund af atomvåben, pandemier og andre globale virkninger. Derfor kan en løsning på den eksistentielle trussel mod menneskeheden ikke opnås ved hjælp af sekundære eller delvise ordninger, men løsningen skal opnås på niveauet af den højere Ene, som er mere magtfuld end de mange. Det kræver tænkning i retning af {Coincidentia Oppositorum}, Modsætningernes Sammenfald, af Nikolaj af Cusa.

Niende: For at overvinde de konflikter, der opstår som følge af indbyrdes stridende opfattelser, som er den måde, imperier har bevaret kontrollen over de underordnede, må den økonomiske, sociale og politiske orden bringes i sammenhæng med lovmæssigheden i det fysiske univers. I europæisk filosofi blev dette diskuteret som væren i karakter med naturloven, i indisk filosofi som kosmologi, og i andre kulturer kan man finde tilsvarende begreber. Moderne videnskaber som rumvidenskab, biofysik og termonuklear fusionsvidenskab vil løbende øge menneskehedens viden om denne lovmæssighed. En lignende sammenhæng finder man i de store værker af klassisk kunst i forskellige kulturer.

Tiende: Den bærende antagelse for det nye paradigme er, at mennesket grundlæggende er godt og i stand til uendeligt at

perfektionere sit sinds kreativitet og sin sjæls skønhed, og at det er den mest avancerede geologiske kraft i universet, hvilket beviser, at sindets lovmæssighed og det fysiske univers er i overensstemmelse og sammenhæng, og at alt ondt er resultatet af manglende udvikling og derfor kan overvindes.

En ny økonomisk verdensorden er ved at opstå, som omfatter langt størstedelen af landene i det Globale Syd. De europæiske nationer og USA skal ikke bekæmpe denne indsats, men ved at gå sammen med udviklingslandene samarbejde om at præge den næste epoke i menneskehedens udvikling, så den bliver en renæssance af de højeste og mest ædle udtryk for kreativitet!

Lad os derfor skabe en international bevægelse af verdensborgere, som i fællesskab arbejder for at forme den næste fase i menneskehedens udvikling, den nye epoke! Verdensborgere fra alle lande, foren jer!

Det Globale Syd vendte op og ned på COP27-topmødet

Den 21. november (EIRNS) – Årets topmøde i FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) var "FLOP27", men dog på en anden facon. Udviklingslandene og især BRICS-landene ser ud til at have vendt op og ned på World Economic Forum's "Green Deal". Det udtryk, som formanden for COP26 i år, det britiske Tory-parlamentsmedlem Alok Sharma, der græd ved afslutningen af COP26 forrige år i Glasgow, som han var formand for, var den bitre skuffelse fra en oligarkisk agent,

der var blevet pisket.

Den 15. november på COP27 udsendte de fem BRICS-landes ministre med ansvar for "klima" en erklæring, citeret af Sydafrikas branchesite Engineering News, som indledtes således:

"[Ministrene] forpligtede sig til at give deres fulde støtte til det egyptiske COP27-formandskab for at opnå en vellykket konference, som bør sikre et ambitiøst, retfærdigt og afbalanceret resultat, herunder væsentlige fremskridt i retning af etablering af en finansiel mekanisme for tab og skader, den Nye kollektive kvantitative Finansieringsmodel og operationalisering af det globale mål om tilpasning samt færdiggørelse af arbejdsprogrammet for afbødning. Initiativet om indførelsen af et særligt punkt på dagsordenen om en finansieringsordning for tab og skader i udviklingslandene er en glædelig udvikling."

Denne "glædelige udvikling" er tilsyneladende essensen af det, der kom ud af COP27. Som Sharma fnyste: "Udledninger skal toppe før 2025, som videnskaben siger er nødvendigt? Ikke i denne tekst. En klar opfølgning på udfasningen af kul? Ikke i denne tekst. En klar forpligtelse til at udfase alle fossile brændstoffer? Ikke i denne tekst. Teksten om energi? Svækket i de sidste minutter."

Fonden for tab og skader, uanset hvad der måtte blive af dens gennemførelse i betragtning af de "avancerede" landes tidligere præstationer, blev vedtaget på grund af en kovending fra Biden-regeringens delegation under COP27 i Egypten, som opgav sin tidligere modstand mod industrilandenenes såkaldte "ubegrænsede ansvar for udviklingslandenes omkostninger til tilpasning og "afbødning". Denne vending blev sandsynligvis fremtvunget af det Globale Syds bevægelse mod BRICS efter årtiers fuldstændigt hykleri med fossile brændstoffer fra de transatlantiske landes side, der kulminerede i den destruktive skændsel i form af deres nuværende krigssanktioner. Og det er

meget muligt, at London og Washington har til hensigt at udnytte finansieringen af tab og skader, som er til rådighed, i deres famlende forsøg på at imødegå Kinas Bælte- og Vej-Initiativ.

Ugandas præsident Yoweri Museveni havde tweetet: "Det er moralsk uholdbart for europæerne at forvente at udnytte Afrikas fossile brændstoffer til anvendelse i deres egen energiproduktion, og samtidig nægte at acceptere Afrikas anvendelse af de samme brændstoffer til deres egen energiproduktion". EU blev på topmødet enig om naturgas som et " midlertidigt brændstof " for Afrika. EU-Kommissionens næstformand, Frans Timmermans, blev citeret af Bloomberg News den 16. november på en pressekonference: "Vedvarende energi skal spille en nøglerolle, men jeg mener også, at gas kan spille en overgangsrolle. [Afrikanske nationer] ser de reserver, de har i kulbrinter, som en del af denne løsning. Det er ikke Europa, der forsøger at bruge Afrika som en tankstation."

{Global Times}, i en artikel den 20. november, "COP27 Yields Historical Deal on Climate Loss and Damage", havde en underrubrik, der betvivlede, at vestlige nationer ville honorere den nye "mekanisme", men rapporterede, at "Kina, en stærk tilhænger af at etablere en mekanisme for tab og skader, aktivt har hjulpet udviklingslandene med at tackle klimaproblemer via Syd-Syd-samarbejdet."

Atlantic Council brød sig bestemt ikke om resultatet. "Det Globale Syd vandt, men gjorde klimaet det?" var indledningen til deres "ekspert"-diskussion. "Fuldstændig fiasko" siger en af dem, "ødelæggende for planerne om at holde den globale opvarmning på højst 1,5° C". De store udledere – Kina, Indien, Brasilien og Indonesien – slap af sted med det, siger en anden. Det var selvfølgelig Putins skyld, og "de ikke-statslige aktører" må dominere næste år.

Foto: Pexels CC0

Zepp-LaRouche udtaler sig om “Den alliancefrie Bevægelses rolle i et nyt paradigme for de internationale relationer” I har magten til at forhindre atomkrig; brug den

Den 11. november 2022 (EIRNS) – Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, udsendte i dag en klar opfordring til de førende nationer i Den alliancefrie Bevægelse om at træde frem for at afværge faren for atomkrig, som i øjeblikket truer med at udslette menneskeheden. Den alliancefri Bevægelse er sandsynligvis den vigtigste kraft på planeten til at overvinde geopolitik på nuværende tidspunkt, og det er ved at gøre op med geopolitik, at vi kan undgå Tredje Verdenskrig, erklærede hun på en international konference i Indonesien om Den alliancefri Bevægelses rolle i den fortidige og fremtidige historie.

Følgende artikel af Helga Zepp-LaRouche blev offentliggjort i bogen, der blev udgivet på Bandung Spirit-konferencen med titlen “Bandung-Belgrade-Havana in Global History and Perspective: Drømmene, udfordringerne og projekterne for en global fremtid?”, der fandt sted den 7.-14. november i Indonesien. (Konferencen afsluttes kun en dag før G20-topmødet på Bali i Indonesien den 15.-16. november, hvor præsident Biden og Xi også vil mødes).

Hendes artikel havde titlen "Den alliancefrie Bevægelses betydning for et nyt paradigme i de internationale relationer".

Helga Zepp-LaRouche talte også på konferencen online den 11. november, hvor hun gav et resumé af sin artikel under plenarmøde 6: Asiens fremmarch og omstruktureringen af den globale politiske økonomi.

Resumé:

Menneskeheden står over for den alvorligste krise i sin historie, nemlig risikoen for en global atomkrig. Den afgørende drivkraft bag krigsfaren er den forestående opløsning af det neoliberale finanssystem, som nu er gået ind i en hyperinflationær fase. Det er denne historiske fare, som gør det så meget desto mere presserende at genoplive "Bandung-ånden". På Bandung-konferencen og de efterfølgende konferencer blev der fastlagt de principper, som skal danne grundlag for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur for verden i dag.

Er det en overdrivelse at påstå, at menneskeheden står over for den alvorligste krise i historien, når potentialet for en global atomkrig og dermed den sandsynlige udslettelse af menneskearten accelererer fra dag til dag, og når førende eksperter advarer om, at situationen er farligere end på højdepunktet af Cuba-krisen, og dette alligevel ikke får lederne i visse vestlige lande til at opgive deres politik for konfrontation mellem de såkaldte "demokratier og autokratier"?

Drivkraften bag denne krigsfare er den forestående opløsning af det neoliberale finanssystem, som nu er gået ind i en hyperinflationær fase som følge af flere års likviditetsindsprøjtninger i det monetære system og af "Great Reset"-politikken, som den tidligere tjekkiske præsident Vaclav Klaus kalder "det grønne delirium". Fødevarer og energi bliver i stigende grad utilgængelige, hvilket ifølge

Verdensfødevareprogrammet truer 1,7 milliarder mennesker med hungersnød i den nærmeste fremtid. Desuden har pandemien yderligere udvidet kløften mellem de få, som tæller deres formuer i milliarder af dollars, og de milliarder, som konfronteres med sygdom og sult uden et sundhedssystem, uden energi, rent vand eller tilstrækkeligt med mad.

Så, 67 lange år efter Bandung-konferencen, må vi igen, som præsident Sukarno gjorde i sin åbningstale den 18. april 1955, konkludere, at kolonialismen ikke er død, selv om den formelt set og angiveligt ikke længere eksisterer. Formelt set blev der tildelt uafhængighed, men mange nationers suverænitet er forhindret af pengepolitiske strukturer, handelsbetingelser og manglende adgang til ressourcer, som ville muliggøre selvbestemmelse i forbindelse med den økonomiske udvikling. Sanktioner, der af geopolitiske årsager indføres over for tredjelande, fremmer "humanitære kriser", som er udformet med henblik på at øge den smerte, der pålægges befolkningerne, i en sådan grad, at de vil gøre oprør mod deres regering og skabe betingelserne for et regimeskifte.

Den virkelige konfrontation er derfor ikke mellem "demokratier" og "autokratier", men mellem de kræfter, der ønsker at opretholde det koloniale system i nutidig forklædning, og de lande, der stadig kæmper for deres ret til økonomisk udvikling.

I lyset af de konsekvenser, som en yderligere optrapning mellem atomvåbenmagterne ville medføre, og som ville føre til historiens egentlige "afslutning", nemlig en tredje, denne gang en atomar verdenskrig, efterfulgt af en atomvinter, udgør Den alliancefrie Bevægelses nuværende renæssance den væsentligste og afgørende faktor, som kan anvise vejen til et nyt paradigme. For at overvinde den geopolitiske blokade og den fejlagtige tænkning i form af et nulsumsspil, er det nødvendigt at begrebsliggøre det højere Ene, som må være af en helt anden kvalitet og højere magt end de Mange.

Det er et gennemprøvet princip i historien, at fredstraktater udelukkende fungerer, hvis de tager hensyn til hver enkelt parts interesser, som det var tilfældet med den Westfalske Fred. Hvis man ikke gør det, som med Versailles-traktaten, medfører det nye krige. I betragtning af de mange sammenvævede regionale konflikter og den globale dimension af den nuværende konfrontation mellem atommagter, er den lære, der kan drages af dette historiske princip, at der er et presserende behov for en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle landenes interesser på planeten.

Muligheden for et velfungerende europæisk sikkerhedssystem eller et "fælles europæisk hus", som Gorbatsjov fremmanede ved Sovjetunionens afslutning, eksisterer tydeligvis ikke længere i betragtning af NATO's sjette udvidelse mod øst. Hensigten om at skabe et "globalt NATO", som proklameret på alliancens seneste topmøde i Madrid, herunder oprettelsen af et hovedkvarter i Indo-Stillehavsområdet et sted i Asien, truer med at forstærke konfrontationen mellem de lande, der tilhører en sådan militær alliance, og de lande, som ønsker at opretholde politiske, økonomiske eller militære forbindelser med Rusland og Kina.

Den kinesiske præsident Xi Jinping har allerede fremsat et forslag til at overvinde den geopolitiske konfrontation med sit Globale Sikkerhedsinitiativ, som sammen med det Globale Udviklingsinitiativ udgør konceptet for den fornødne tilgang. Men da nogle lande i Vesten fremstiller Kina som den største trussel mod deres interesser, forekommer det usandsynligt, at de vil reagere positivt på denne idé.

Det er denne geopolitiske og historiske katastrofe, der gør det så meget desto mere presserende at genoplive "Bandung-ånden". Mange af de lande, der kommer fra Den alliancefrie Bevægelses tradition, har for nylig givet udtryk for deres afvisning af at lade sig trække ind i en geometri af blok-tænkning. Det faktum, at det næste G20-topmøde finder sted i

Indonesien, kan være en historisk mulighed for at tilføje en indholdsmæssig ingrediens til den politiske dagsorden, som kan være afgørende for forskellen mellem faren for civilisationens udslettelse og en lys og smuk fremtid for menneskeheden.

Det er traditionen fra Bandung-konferencen og de efterfølgende konferencer i Den alliancefri Bevægelse (DAB), hvor de fem principper for fredelig sameksistens og DAB's ti principper fastlagde rammerne for at etablere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur for verden i dag. De 120 medlemslande i DAB plus 17 observatørlande repræsenterer langt størstedelen af menneskeheden, nemlig 4,511 milliarder mennesker i NAM og 2,061 milliarder som observatører, dvs. 6,571 ud af 8 milliarder mennesker. Som præsident Sukarno påpegede i sin åbningstale på Bandung-konferencen i 1955, vil havene og oceanerne, som adskiller udviklingslandene fra dem, der kan føre en ny verdenskrig, ikke beskytte de lande, der ikke er part på en af siderne, og som ikke har nogen interesse i konflikten. Han blev bekræftet af premierminister Nehru, som var bekymret for, at nogle af de store nationers militære styrke kunne få dem til at tænke i militær magt og få dem til at afvige fra det rette spor: "Hvis hele verden blev delt mellem disse to store blokke, hvad ville resultatet så blive? Det uundgåelige resultat ville blive krig."

Det er derfor helt legitimt og hensigtsmæssigt, at DAB-landene taler med én stemme ved næste lejlighed, på G20-konferencen i Indonesien i november (eller på en ekstraordinær samling i FN's Generalforsamling, hvis den sammenkaldes i en hastesituation), og at de kræver en ny sikkerhedsmæssig og økonomisk arkitektur, som tager hensyn til alle landes interesser.

DAB's bemyndigelse til at påtage sig en mere aktiv rolle i udformningen af verdensordenen stammer fra erfaringerne fra dets historie. På Bandung-konferencen blev Pancheel-principperne, de fem principper for fredelig sameksistens, fastlagt, og på de efterfølgende konferencer blev der gjort

forsøg på at opretholde denne ophøjede ånd. Men det var på konferencen i Colombo, Sri Lanka, i 1976, at DAB kom tættest på at formulere, hvordan denne nye orden økonomisk set skulle udformes. Fru Indira Gandhi fremlagde de krav, som derefter blev indarbejdet i den endelige resolution, nemlig:

1. Ophør af gældsbetalinger for de fattigste lande,
2. et nyt universelt valutasystem, der skal erstatte Verdensbanken og Den Internationale Valutafond,
3. oprettelse af et nyt kreditsystem, som skulle være knyttet til den globale udvikling,
4. Trepartsaftaler mellem udviklingslandene, de socialistiske stater og OECD-landene.

Denne resolution var næsten identisk med det forslag om en international udviklingsbank, IDB, som den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouche havde fremsat et år tidligere, dvs. at erstatte IMF med et nyt kreditsystem for at fremme den globale udvikling.

Mange i udviklingssektoren vil huske den voldsomhed, hvormed dette krav, der repræsenterede ønsket fra dengang 75 lande og størstedelen af verdens befolkning, blev mødt med. Zulfikar Ali Bhutto blev dræbt kort efter, fru Gandhi blev fjernet fra magten, fru Bandaranaike fra Sri Lanka blev destabiliseret, Den alliancefrie Bevægelses (NAM's) sammenhængskraft blev svækket, og naturligvis blev kravet om en ny retfærdig økonomisk verdensorden aldrig indfriet. Man kunne tilføje en lang liste over andre tab blandt ledere i det, der kaldes det Globale Syd. Og nu er vi nået frem til den ovennævnte krise, hidtil uden fortilfælde i verdenshistorien.

Det er meget klart, at hvis man ærligt og objektivt præsenterede verdens befolkninger for de farer, der ville være resultatet af en atomkrig, nemlig en udslettelse i en sådan grad, at der ikke ville være noget minde tilbage om alle menneskehedens enorme kampe for fremskridt og frihed, om alle de smukke skabelser inden for videnskab og kunst overalt på

jorden, så ville mere end 99 % af dem være imod denne krig.

Jeg er ligeledes overbevist om, at hvis almindelige mennesker havde mulighed for virkelig at forstå årsagerne til uretfærdighederne i verden, og betragte situationen i hvert enkelt land både ud fra den pågældende nations bedste tradition og ud fra det potentiale, som den og menneskeheden som helhed repræsenterer, ville mere end 99 % af dem være helhjertet enige i perspektivet om en retfærdig ny økonomisk verdensorden. Begge disse indsigter er i øjeblikket nægtet "almindelige mennesker", fordi de fleste af dem mangler historisk viden om andre kulturer eller en personlig erfaring fra rejser, og fordi massemedierne i mange lande har en tendens til at nære fordomme om andre kulturer, der passer til de respektive etablissemeters geopolitiske intentioner.

Det er derfor presserende og nødvendigt, at NAM's ledelse snarest muligt finder en anledning til at træde ind på verdenshistoriens scene ved på det skarpeste at påpege de farer, der følger af geopolitisk blokdannelse, som premierminister Nehru gjorde det i sin tale i Bandung, idet han viste, at "det uundgåelige resultat ville medføre krig". Disse ledere bør også vække verdensbefolkningens bevidsthed ved at gøre den bevidst om den svære situation, som befolkningerne i udviklingslandene befinder sig i, og ved at illustrere de lidelser, der følger af sultedøden, som Jean Ziegler, FN's tidligere særlige rapportør for Retten til Fødevarer, beskriver som den mest grusomme og smertefulde form for død. I sin bog fra 2012 "We Let Them Starve: The Mass Destruction in the Third World", taler Ziegler om en kannibalistisk verdensorden, hvor 10 globale karteller, der kontrollerer 85 % af fødevarereproduktionen på verdensplan, bestemmer hvem der spiser, lever, sulter og dør.

Som følge af fødevarerespekulation, beslaglæggelse af jord, overdreven gældsætning og biobrændstoffer, dør et barn under 10 år hvert femte sekund, 57 000 mennesker dør hver dag af sult, og det i en verden hvor det globale landbrug ifølge FN's

Verdensfødevareprogram (WFP) sagtens kunne producere mad til 12 milliarder mennesker. I dag, 10 år senere, er 1,7 milliarder mennesker i fare for at sulte, men EU og andre vestlige regeringer insisterer stadig på at braklægge op til 30 % af landbrugsjorden og begrænse brugen af gødning og pesticider, hvilket vil føre til en 50 % nedgang i høstudbyttet. Bag dette ligger politikernes malthusianske synspunkt, som gør Malthus til en selvopfyldende profeti ved at indføre en sådan menneskefjendsk politik – endnu en gang på grund af “grønt delirium” og profitmaksimering.

I lyset af disse uhyrlige uretfærdigheder har lederne af NAM al legitimitet og endda pligt til at vække verdensbefolkningens bevidsthed om, at denne tilstand af sult, fattigdom og underudvikling i verden ikke er et resultat af uundgåelige naturbetingelser, men af gennemførelsen af et finansielt og økonomisk system, der begunstiger de rige og øger kløften til de fattige, indtil det punkt hvor der begås folkedrab.

Dette system er imidlertid ved at have nået sin afslutning, hvilket blev gjort klart af formanden for den amerikanske centralbank, Jerome Powell, på det årlige Jackson Hole Economic Policy Symposium den 26. august i år. Her bekendtgjorde han en politik med brutale stramninger, der forårsager “en vis smerte” for at bekæmpe inflationen. “At reducere inflationen vil sandsynligvis kræve en vedvarende periode med vækst under gennemsnittet”, fastholdt han, og proklamerede en politik med høje renter i en længere periode fremover ved at henvise til “den vellykkede Volcker-disinflation i begyndelsen af 1980’erne”, år hvor renterne steg til over 20 %. Disse bemærkninger udløste straks en livsfarlig kapitalflugt fra markederne i udviklingssektoren og retur til dollaren. Generaldirektøren for Bank for International Settlements (BIS), Agustín Carstens, advarede om, at for meget “smerte” for hurtigt kan få hele systemet til at bryde sammen i processen, og sammenlignede det med det

sted, der kaldes "the coffin corner", hvor et fly bremser ned til under sin stilstandshastighed og ikke er i stand til at generere tilstrækkelig opdrift til at holde sin højde.

I samme retning henviste den franske præsident Macron, som beklagede, at "tiderne med overflod" er forbi, og den belgiske premierminister Alexander De Croo, som sagde, at "de næste 5-10 vintre vil blive vanskelige". Mens en tilbagevenden til schachtiansk økonomi – den politik som Hitlers finansminister, Hjalmar Schacht, førte – kan være "vanskelig" for det, man næsten må kalde de "tidligere industrialiserede lande", ville den være altødelæggende for udviklingslandene, hvilket ville udmønte sig i en befolkningsreduktion i milliardvis.

Det er derfor tvingende nødvendigt at finde en passende platform til at reorganisere det nuværende fejlslagne finansielle system. Det kan være inden for G20-formatet, eller, hvis det ikke kan lade sig gøre, inden for en anden passende ramme, f.eks. BRICS-landene, SCO eller en anden institution i det Globale Syd. Der bør etableres et nyt Bretton Woods-system med de retningslinjer, som præsident Franklin D. Roosevelt oprindeligt havde til hensigt at indføre, men som aldrig blev gennemført på grund af hans alt for tidlige død. Det primære og uangribelige mål for dette nye system skal være en kvalitativ og kvantitativ forøgelse af levestandarden for befolkningerne i udviklingssektoren og for de fattige i verden generelt.

Det nye kreditsystem må yde langsigtede, lavt forrentede lån, som skal anvendes til investeringer i grundlæggende infrastruktur, landbrug og industri med det formål at øge produktiviteten i den fysiske økonomi i hvert enkelt land. Hvad der udgør en sådan produktiv investering, og hvad der ikke gør det, bør bestemmes ud fra de videnskabelige principper for fysisk økonomi, som de blev udviklet af den amerikanske økonom Lyndon LaRouche, dvs. at de skal sigte mod en forøgelse af energi-gennemstrømningstætheden i produktionsprocessen, hvilket fører til en forøgelse af den

potentielle relative befolkningstæthed i hvert land.

Overalt hvor dette økonomiske system blev anvendt, førte det til en vellykket industrialisering af landet. Det var tilfældet med Alexander Hamiltons Amerikanske økonomiske System, den tyske kansler Otto von Bismarcks anvendelse af Hamiltons og Friedrich Lists teorier, Meiji-restaurationen i Japan, grev Wittes industrialisering af Rusland, Roosevelts New Deal, det tyske økonomiske mirakel i forbindelse med genopbygningen efter Anden Verdenskrig, de sydøstasiatiske landes økonomiske mirakel og sidst, men ikke mindst, Kinas økonomiske mirakel, som løftede 850 millioner mennesker ud af fattigdom.

Det vigtigste træk ved dette system er, at staten har den suveræne beføjelse til at skabe kredit, og så længe denne kredit er strengt rettet mod produktive investeringer, er den ikke inflationær, men derimod vil skabelsen af reel fysisk rigdom altid være større end det oprindeligt udlånte beløb på grund af arbejdskraftens evne til at skabe værditilvækst. Da den eneste kilde til samfundsmæssig værdi hverken er besiddelsen af naturressourcer eller evnen til at købe billigt og sælge dyrt, men udelukkende individets kreativitet, er det statens pligt at fremme alle borgeres kreative potentiale i videst muligt omfang. Investeringer i et moderne sundhedssystem og et fremragende universelt uddannelsessystem har derfor høj prioritet. Naturligvis skal alle tilgængelige ressourcer, f.eks. naturressourcerne, og en international arbejdsdeling, der tager hensyn til geografiske og klimatiske forhold, mobiliseres for at sikre en optimal udvidet reproduktion af økonomien. Målet med økonomien er ikke at berige nogle få, men at sikre velfærd og lykke for alle.

Der foregår på nuværende tidspunkt allerede mange udviklinger i retning af skabelsen af en multipolær verden, hvor landene vælger økonomiske modeller i overensstemmelse med deres egne kulturer og traditioner. Men det er NAM's enestående kald at forsøge at overvinde den farlige blokdannelse, der fremmer

krig, ved at tilbyde et nyt Bretton Woods-system, der omfatter alle. I traditionen fra præsident Sukarnos tale på Bandung-konferencen i 1955 kunne de tage udgangspunkt i hans henvisning til den "første vellykkede antikoloniale krig i historien", dvs. Den amerikanske Uafhængighedskrig, og hans citater af digteren Longfellow og hans digt om Paul Reveres berømte ridetur.

Hvis man kan finde en måde at minde USA og de europæiske nationer om deres bedre traditioner, om Benjamin Franklins eller John Quincy Adams' politik, om Enrico Mattei, Charles de Gaulle eller det tysk-indiske samarbejde om opførelsen af stålværket i Rourkela, kan der skabes et nyt paradigme for et verdensomspændende samarbejde baseret på Pancheel, de fem principper for fredelig sameksistens.

Hvorfra skulle man hente den optimisme, at Bandung-ånden vil bidrage til at overvinde denne alvorligste krise i menneskehedens historie? Måske hvis vi husker på det, som den tyske raketforsker Krafft Ehrlicke, "faderen til Centaur-raketten" i Apollo-programmet, opfandt som den første lov i rumfartens videnskab: "Ingen og intet under universets naturlove sætter nogen begrænsninger for mennesket, undtagen mennesket selv." I denne ånd kan vi skabe et nyt kapitel i menneskehedens historie.